UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

5 ЛЮТОГО 1970.
Число № 6
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
FEBRUARY 5, 1970.

Англійський прем'єр відвідує Оттаву

Англійський прем'єр Г. Вілсон відвідав Оттаву, де мав чотиригодинну розмову з прем'єром П. Трюдо та півторагодинну розмову з усім федеральним урядом. Темою розмов було становище після війни в Нігерії та різні справи, що торкаються спільної політики Англії та Канади.

Велику частину розмов посвячено на обговорення внутрішнього становища Англії та Канади. Канадський уряд зокрема обговорював з Вілсоном свої клопоти: інфляцію, труднощі поодиноких канадських провінцій та двомовність.

Розмови пройшли в дусі приязні, що звичайно цінує англійсько - канадські взаємини.

212 МЛН. НА ПОЗИКИ ФАРМЕРАМ

Федеральний уряд рільництва передав через Фармерську кредитову корпорацію 212 мільйонів долярів на позики для фармерів. Фармери можуть зичити гроші на сплату давніх довгів та на заплату фармерських машин, штучного добрива, які вони закупили, щоб засіяти поле. Фармери можуть сплачувати позики протягом 10-25 років.

Федеральний уряд сподівається, ощ скоро дістане назад бл. 60 мільйонів з позичених грошей, бо стільки винні йому фармарі з давніх позик, які повинні б тепер сплатити.

ПРОТИ ЗЛОЧИНІВ І ІНФЛЯЦІЇ

Президент ЗДА заповів, що ЗДА протягом найближчих п'ятьох років видадуть п'ять мільярдів долярів на боротьбу з занечищуванням американських вод — рік, озер та морів.

У дальшій частині своєї промови, виголошеної в американському конгресі, Ніксон заповів також боротьбу з інфляцією та злочинами, які в ЗДА постійно зростають.

23 ДІТЕЙ УБИТИХ. У Йоганнесбурзі, в Південній Африці, поштовий поїзд наїхав на автобус, що віз школярів. 23 дітей було вбитих, 13 — ранених, шестеро з них — дуже важко.

Новий прем'єр у Празі

Після уступлення дотеперішнього чехословацького прем'єра О. Черніка на його місце прийшов Л. Штровгаль, який, після советської окупації ЧССР, вів чистку між ліберальними чехословацькими комуністами. Стровгаля вважають дуже просоветським та прихильником твердого сталінського курсу. Чернік залишився міністром для технічного розвитку.

До президії центрального комітету чехо-словацької комуністичної партії прийнято кол. прем'єра за часів президентури Новотного та секретаря празької комуністичної партії А. Капека. Обидва — прихильники твердого, просоветського курсу.

Німецькі часописи повідомляють, що, в рямцях політичної чистки, до ЧССР відкликано з-за кордону 103 високих чеських дипломатів та їх заступників. Всі вони, в час інвазії в 1968 р. або висловлювалися образливо про советських вояків у своїх записках до Праги («що роблять ті свині?», «хай їх чорт побере» і т.д.), або брали участь в протисоветських демонстраціях у різних країнах, або приймали вислови співчуття з приводу окупації.

Політична поліція, що була в кожній закордонній чехо-словацькій амбасаді, переслала всі звіти до Праги. Тепер дипломатів, які не раділи з советської «допомоги», відкликано, а деяких звільнено з праці загалом.

Вшановують Діфенбейкера

Торонтський відділ КУК 24 січня влаштував у готелі «Роял Йорк» величне прийняття на пошану приятеля українців, кол. прем'єра Джона Діфенбейкера з участю більш як 700 осіб. Діфенбейкера та його дружину привітали всі приявні оваційно, як вони увійшли в залю, а дружині Діфенбейкера піднесено китицю червоних троянд.

Бенкет відкрив голова відділу КУК д-р О. Бойко, молитву проказав Владика Ісидор, а бенкетом проводив заступник голови КУК інж. Б. Максимець.

Діфенбейкера від імени уряду й провінції Онтаріо привітав міністер І. Яремко, а від хворого посадника міста — український радний В. Бойчук.

Дж. Діфенбейкера представив сенатор П. Юзик, який переказав коротко історію політичної діяльности кол. канадського прем'єра, зокрема про його підтримку для боротьби за права поневолених народів, у тому також українців.

У своїй промові Діфенбейкер висловив вдячність українцям за вшанування його величавим бенкетом, потім розказав кілька жартів з найновіших советських буднів та поділився деякими враженнями зі своєї недавньої поїздки по Україні.

Він підкреслив конечність рівности „народів у всіх вільних державах і сказав, що всі канадці повинні працювати для цієї ідеї.

Як вислів признання, вдячности й пошани українців Канади о. митрат В. Кушнір вручив Діфенбейкерові золоту пропам'ятну медалю з написом англійською мовою: «Батькові канадського закону про громадянські права, борцеві за свободу поневолених народів».

Отець Кушнір закликав всіх до організованости, вірности й непохитної праці в обороні українського народу та справи його визволення.

У мистецькій програмі студент В. Фроляк відчитав «Канадську рапсодію» о. С. Семчука, присвячену Дж. Діфенбейкерові. Квартет «Верховина» співав пісні „Розвивайся" Бобикевича, „Києве мій" І. Шамо (спеціяльно присвячене Дж. Діфенбейкерові) та „Березень" Б. Весоловського. Бенкет закінчив молитвою о. протоієрей Д. Фотій.

Після закінчення учасники бенкету підходили до Діфенбейкера й особисто висловлювали йому свою вдячність та бажання ще довго працювати для здійснення високих ідеалів свободи.

Другого дня Діфенбейкер з дружиною був на святковому концерті для відзначення річниці самостійности й соборности України.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ НАСКОК

Ізраїльські літаки збили два військові табори поблизу столиці Єгипту Каїру. Під час нападу згинуло 3 цивільні особи, 12 було поранених.

Єгипет нічого не згадує, які шкоди літаки зробили у військових таборах.

ФАРМИ В ЗДА

У 1969 р. в ЗДА було 2,-971,000 фарм, на 3% менше, як в 1968 р. В 1970 р. знов буде на 3% менше. Обчисляють, що в 1970 р. американські фармери управлятимуть один мільярд і 119 мільйонів акрів землі.

ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ АЛБЕРТСЬКОГО УРЯДУ

Мед. забезпечення і будівництво

Албертська леґіслятура почала сесію.

Зміна системи медичного забезпечення в Алберті була одною з головних точок в троновій промові уряду, що її виголосив албертський губернатор Грент МекЮен на відкритті сесії.

Провінційний уряд хоче включити в медичне забезпечення шпитальні та лікарські послуги, за які була б лише одна оплата. Зате забезпечення на покриття коштів закупу ліків було б до вибору. Хто захоче, може його мати.

В новому законі буде ще одна зміна, а саме: хто не хоче бути членом медичного забезпечення, може з нього вийти й не буде обов'язаний платити ніякої оплати. Попередній закон передбачував, що кожний мешканець Алберти мусить бути членом медичного забезпечення і платити оплату. Тому, що дехто з албертців протестував проти примусового забезпечення, новий закон звільнить від примусової асекурації, хто її не хоче.

Закон передбачає також підмоги для старших людей, які часто не можуть платити досить високої асекураційної оплати. Вони будуть діставати всі лікарські та шпитальні послуги даром. Рахунки за те платитиме провінційний уряд.

Другою великою проблемою для мешканців Алберти є будова низькочиншових житлових домів. Уряд хоче створити окрему корпорацію, яка має вможливити дістати дешеві позики на будову житлових домів для албертців з невеликими прибутками, як також уможливити купити землю під будову вищезгаданих домів по низькій ціні.

Уряд Алберти хоче також прийти з допомогою більшим албертським містам в організуванні міського транспорту, що, зокрема в більших містах, вже є великою проблемою.

Комісія для справ алькоголю та наркотик має приготовити зміну законів про вину й кари для осіб, що порушують приписи про вживання алькогольних напитків та наркотик.

У ділянці суспільної опіки уряд хоче змінити дотеперішній закон про суспільну допомогу в тому напрямі, щоб для осіб, що користають з допомоги суспільної опіки, знайти відповідне зайняття, головно шляхом відповідного вишколу чи перешколу, щоб вони перестали бути тягарем для суспільности.

Новий шкільний закон, який піде на обговорення леґіслятури, передбачає більшу контролю уряду над видатками на освіту.

З дальших проєктів, що їх обговорюватиме леґіслятура слід згадати приписи про кари для водіїв авт, що порушують закон та схвалення закону про кару за занечищування рік, озер та повітря.

Опозиційні консервативні посли гостро критикували уряд за брак належної уваги для албертських фармерів, яких становище щораз гіршає. На доказ, що опозиція не лише критикує уряд, а й працює позитивно, консервативні посли подали проєкт закону про боротьбу із занечищенням вод і повітря.

При теперішньому складі албертської леґіслятури, де урядова партія має велику більшість, немає вигляду, щоб котрийнебудь законодавчий проєкт уряду був відкинутий. Можна сподіватися, що всі заповіджені в троновій промові зміни та нові закони, будуть ухвалені.

УКРАЇНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В ЗДА

Збирають для потерпілих у Югославії

З Югославії повернувся до ЗДА заступник голови Злученого українського-американського допомогового Комітету (ЗУДАК) Й. Лисогір, який на місці обговорив справу допомоги для потерпілих від землетрусу. Й. Лисогір відбув розмову з головою офіційного допомогового комітету в Баня Люці, українцем прф. Пецухом, керівниками Югославського Червоного Хреста, архиєпископом Гаврїілом Букатком, українськими священиками і людьми знищених катастрофою сіл.

Потерпіле населення потребує всього, бо втратило все, однак найбільша потреба — відбудова житлових домів, які знищені на 80%. 9,000 родин живуть у пошкоджених будинках, з яких їх незабаром виселять, бо вони грозять заваленням, а 1500 родин живуть у тимчасових будинках та залізничих вантажних вагонах, із вставленими печами. Вагони ці доставила Австрія. Дітей здебільша вивезено в інші околиці, а частину навіть до Ґрацу в Австрії. На весні становище буде ще гірше, бо багато домів, що тепер ще стоять сяктак, заваляться.

З місцевостей, де живуть українці, найбільше потерпіла Баня Лука, Дервенти, Прнявору, Черовлян, Деветіни, Лісні та Козарак.

Београдський Владика Гавриїл Букатко дав доручення виготовити докладний список всіх потерпілих та якої допомоги їм потрібно. На основі тих списків будуть розділювані допомоги.

Заклик Владики Гавриїла знайшов живий відгомін серед українців у цілому світі. Багато українців самочинно вислали допомгоу безпосередньо до Югославії. В ЗДА допомогову акцію координує ЗУДАК, який видав заклик в справі допомоги до всіх американських українців. Теж митрополит Амвросій Сенишин звернувся до вірних дати допомогу потерпілим братам. У Канаді заклик у цій справі оголосив митрополит Максим Германюк. В Едмонтонській єпархії справою допомоги потерпілим в Югославії займається єпархіяльна управа БУК.

Фон Бравн у Вашінґтоні

У зв'язку із зменшенням видатків на міжплянетні польоти будівничий потужних ракет для міжплянетних суден Вернер фон Браун залишає своє становище в аґенції для міжплянетних польотів у Кейп Кеннеді і переходить на державну працю до Вашінґтону. Він має бути заступником міністра летунства і буде очолювати окреме бюро, що займається плянуванням майбутніх космічних польотів.

Канадські картини знаходять щораз більше зацікавлення, теж в Европі, як свідчать продажі, проведені фірмою Сотебі в Торонті і фірмою Крісті в Монреалі. Картину Кр. Кріґгофа „Поворот зі села" продано недавно за 20,000 дол.
Фото: «Файненшел Пост»

Коротки вістки

◈ **Канадський прем'єр** П. Трюдо в травні вибирається на 19-денну подорож до Азії. Він відвідає Нову Зеляндію, Австралію, Малязію, Сінґапур і Японію, де 27 травня буде на Канадському дні в час світової виставки в Осаці.

◈ **Федеральні** виборчі комісари відтепер матимуть право при виборах усувати та карати кандидатів, що не відповідають вимогам виборчого акту. Досі ці справи треба було передавати судам.

◈ **За минулий** бюджетовий рік найбільше видав на офіційні поїздки федеральний міністер Дж. Бенсон: 10,113.-00 дол., другим з черги був міністер рільництва Г. Олсон, що видав 8,382.00 дол. Прем'єр Трюдо видав на поїздки 8.382.00 дол., з того 5,643.00 дол. на конференцію прем'єрів у Лондоні.

◈ **80% закордонних** інвестицій у Канаді — американські. Їх загальна вартість перевищає 40 мільярдів долярів.

◈ **Протягом** дев'ятьох місяців біжучого бюджетового року прибутки федерального уряду перевищили видатки на більш як один мільярд долярів. Але це не буде мати ніякого впливу на податкові оплати для канадців.

◈ **У Британській Колюмбії** появилися в обігу фальшиві 20-долярові банкноти, які походять з Торонта або Монреалю. Поліція перестерігає, щоб уважати на барву банкнотів. Фальшиві банкноти трохи ясніші, ніж правдиві.

◈ **Федеральний посол** Пембіни Дж. Біґґ, що 23 роки був у канадській кінній поліції і досліджував багато автомобільних випадків, сказав у парляменті, що крила автомобілів (бамперс) зовсім не ослаблюють зудару; вони, на його думку, зовсім непотрібні в автах.

◈ **Федеральний уряд** повідомив, що в 1970 р. виплатить 570 мільйонів долярів на будову низькочиншових домів, де житимуть канадці з малими заробітками.

◈ **Рада Північно-західних** територій ухвалила закон, який дозволить мисливим з-поза Північно-західних територій за відповідною оплатою полювати на білого ведмедя та буйвола на Північно-західних територіях.

◈ **Американські фахівці,** за офіційним повідомленням, працюють над будовою трьох нових родів бомб: невтроновою бомбою, спеціяльною водневою бомбою і бомбою, що палить усе надзвичайно сильними променями (лессер). Деякі з тих бомб звуть навіть „променями смерти".

◈ **Президент ЗДА** Р. Ніксон подав американському конґресові проєкт бюджету на бюджетовий рік 1971 в сумі 200 мільярдів долярів. Над проєктом відбудеться дискусія, і, певно, деякі видатки будуть зменшені.

◈ **Американський уряд** призначив 30 мільйонів долярів на допомогу 69 містам для поборювання злочинности. Ті міста протягом найближчих п'ятьох місяців можуть дістати від 10,000 — 20,000 дол. на ту ціль.

◈ **Під арґентинською** столицею Буенос-Айрес зударилися два пасажирські поїзди. Згинуло 236 осіб, понад 500 було поранених. Поліція арештувала одного залізничника, що наставляв залізничі рейки, а за другим шукає. Вони мали б бути спричинниками катастрофи.

◈ **Західна Німеччина** і СССР підписали торговельну умову на загальну суму одного мільярда долярів. За одержаний від СССР природний ґаз Західна Німеччина має доставити 52-цалеві сталеві рури на ту суму.

◈ **Совєтські спеціялісти** помагають північним в'єтнамцям бальсамувати тіло померлого комуністичного провідника Го Чі Міна. Забальсамований Го Чі Мін буде виставлений у скляній домовині для публічного почитання, як труп Леніна в Москві.

◈ **У Лондоні,** Англія, на 97-ому році життя помер філософ Б. Рассел, який все своє життя воював за мир. В загальному він підтримував комуністів, хоч осудив інвазію Чехо-Словаччини.

◈ **Румунський уряд** переговорює з канадською спілкою «Атомна енергія» в справі будови атомної фабрики в Румунії. Головна трудність: одержати від канадського уряду позику в сумі 100-150 мільйонів долярів на фінансування будови.

◈ **Польський уряд** викинув з Польщі трьох англійських дипломатів. Це відплата за те, що Англія викинула трьох польських дипломатів за шпигунство.

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ІНСТИТУТУ

ПРАВДА ПРО УКРАЇНУ

проф. Тадей ЗАЛЕСЬКИЙ

У понятті Західньої і Центральної Европи та Америки тільки така національна спільнота кваліфікується як нація, яка має свою державу, бо тільки держава дає національній спільноті можливість уповні розвиватись, дає забезпеку, охорону всіх матеріяльних, моральних та духовних цінностей перед зазіханням ворожих внутрішніх і зовнішніх чинників.

Горе тим національним спільнотам, що таку захисницю своїх дібр утратили. Вони найкраще відчувають та розуміють вартість національної держави і вони всі змагання та думки, все своє життя як громадське, так приватне, наукове і мистецьке підкріплюють найвищим земним ідеалом: держава.

Поминаючи те, що на кожному кроці бездержавна спільнота мусить завойовникові платити із своєю матеріяльною й моральною шкодою високі данини чи безвільно приглядатись звичайному грабуванню своїх дібр, ще боляче терпить ця спільнота, коли ворог відбирає їй ім'я, історію, традицію, коротко, право на національне життя, каже їй підрізувати собі крила, калічити себе на позорище, величати ворога як добродія, творця раю на землі і т.д.

Завдяки своїм фізичним і матеріяльним, а далі й політичним силам завойовник забирає пляново й безцеремонно від неї соки, силу, щоб її обдерти з відмінних від завойовника, але притаманних їй сил, зробити з неї безвольну клітину або органічно її знищити.

Коли ворог якоїсь державної спільноти хоче поводитися з нею, наче з бездержавною, то мусить приготовитись на небезпеки, як загрозу війни, зірвання дипломатичних, економічних зв'язків і т.д. Далі, виправдані закиди й невиправдані наклепи однієї держави на другу стараються вибілювати, вичищувати дипломати, амбасадори, посли, різними засобами, часто брехнею і побренькуванням зброєю, пильнуючи, щоб їхня держава не зазнала шкоди, головно моральної, цебто щоб її значення, повага не захитались і не послабли в очах інших держав.

А що в таких випадках діється з бездержавними спільнотами? З них, державним націям, можна безкарно знущатись, відбирати, головно в духовій ділянці все, що вони, бездержавні національні спільноти, в історичному житті придбали, і все це або перероблюється, або перевиховується спільноту на свій лад так, щоб брата брат не пізнав.

Тут працюють різні фахівці у викривлюванні правди, у відбиранні заслуг на полі культури, в затиранні маркантних національно-культурних різниць, спроваджуючи бездержвану спільноту до найнижчого культурного ступеня і приготовляючи її на погній для власної нації-держави. І хто ж стане в її обороні, коли вона не має свого захисника-держави, ні дипломатії, ні не може бути рівним суперником для державної спільноти та не може грати відповідної ролі на міжнародній арені? Буває, що часами якийсь голос в ім'я правди обізветься в обороні покривджених. Але такий голос є часто «голосом у пустині». Погрози державних чинників чи дипломатичні усмішки інтересованих держав приглушать той голос, і бездержавна спільнота, спочатку підбадьорена спочутливим голосом якогось правдолюба, а опісля знеохочена браком відгомону, зневірюється в якунебудь чужу поміч.

Яка ж оборона лишається такій бездержавній спільноті, отже й нам, українцям?

Хоч інколи хтось із чужинецьких науковців чи політиків принагідно вставиться за нас, дасть об'єктивну оцінку, спростує фальші про нас, головна наша оборона — це плянове й систематичне вишукування наклепів, неправди і наступів на нас у наукових творах, публікаціях, а саме в енциклопедіях, оглядах історії, географії чи в атлясах.

Сором перед світом, турбота за молоде покоління, яке буде кормитись отруйними матеріялами із шкільних підручників і з уст учителів, що в питаннях Сходу Европи здебільшого є ляїками, а то й іґнорантами, сором перед нашою майбутністю наказують нам боронити нашу національну гідність різким голосом і реальною працею, повною здорового змісту під гаслом: «правда про Україну».

Не забуваймо, що навіть могутні держави видають мільярди грошей на організацію прихильної собі публічної опінії, мобілізують сотні журналістів, вживають радіовисильні, друкують сотні часописів і книжок.

Спитаймо себе самих щиро, що ми робимо, що робить наша спільнота в тому напрямі?

Так! Поставлено два пам'ятники нашому геніяльному Шевченкові, видано кількадесят книжок чужими мовами на чолі з англомовною енциклопедією проф. В. Кубійовича. А якщо виправляємо неточності і поборюємо ворожу нам пропаганду, то переважно в українській пресі, замість шукати особистого і наукового зв'язку з авторами неточностей. Не всі ж бо автори роблять це зі злої волі. Діється це часто через брак докладних інформацій, через поради ворожих нам елементів, а найчастіше через фальшиві відомості, подавані фальшивими джерелами, які баламутять науковий світ.

Для здійснення гасла «Правда про Україну» засновано в різних місцевостях Америки й Канади осередки Публіцистично-наукового інституту, централя котрого знаходиться під цю пору в Чікаго. Ідейним батьком інституту був пок. д-р М. Шлемкевич. Завданням тих осередків було прочитувати й переглядати чужомовні книжки й журнали, в першу чергу шкільні підручники, далі — енциклопедії, атляси тощо і помічені недокладності в них щодо українського питання спростовувати за допомогою наших науковців. Та не всюди є осередки Інституту і не всюди працюють задовільно. На мою думку, до найкраще організованих, працездатних і активних належить Едмонтонський осередок інституту, який має кілька енергійних і відданих справі осіб, як архітект Микола Фляк, що багато часу жертвує на перечитування різних чужинецьких праць і на листування з їх авторами для виправлення фальшивих відомостей про нас.

СМЕРТЬ ПОЛЬСЬКОГО РЕДАКТОРА

У Лондоні вмер Мечислав Ґридзевський, 76 років, редактор газети «Вядомосьці». До війни був головним редактором варшавського тижневика «Вядомосьці літерацке».

Вісті з Калґарі

ВІДЗНАЧАЮТЬ РОКОВИНИ БРІДСЬКОЇ БИТВИ

25-ті роковини Брідської битви, в якій загинуло кілька тисяч вояків дивізії «Галичина», відзначено недавно в Калгарі старанням місцевої Станиці Братства I УД УНА.

В церкві Успення о. митрат В. Лаба, синкел єпархії, генерал-хорунжий УНР і колишній головний капелян дивізії, відправив Панахиду за упокій душ вояків, що обороняли рідну землю від большевицької навали. З ним співслужили: о. Л. Сивенький (Летбридж), о. В. Волошин (Едмонтон), о. В. Мартиняк і о. Б. Лозинський. Співав хор «Сурма» під керуванням д-ра Іл. Чеховського.

Почесну сторожу під час Панахиди виконували прапороносці з українськими прапорами: державним, I УД УНА, ЛВУ і СУМ.

По Панахиді, в церковній авдиторії відбулася зустріч дивізійників і громадянства з генералом о. митратом В. Лабою та іншими гостями. Звіт о. генералові склав голова станиці значковий (поручник) Українського козацтва Валентин Різник. Полковник Українського козацтва Михайло Ковальський привітав о. генерала В. Лабу, священиків-гостей та представників громадянства і організацій.

В. Різник відкрив короткий концерт. Ставанням з місць та мовчанкою вшановано пам'ять поляглих дивізійників. Промову сказав о. майор Л. Сивенький. Хор «Сурма» співав: «За рідний край» Гайворонського, «Вилітали орли» Лисенка та народну пісню «Встає хмара з-за лиману». Деклямації виголосили п. Шумилович і п-а Віра Різник.

Накінець відограно сценічну картину В. Шостаківського п.з. «Отець капелян». Сюжет взятий із правдивої події з часів боїв УПА, до якої перейшло багато дивізійників, вирвавшись із брідського кітла, з ними — один із капелянів. Ролі в цій гарно написаній драматичній картині виконували, крім автора, пп. Садівник, Золотуха, Коломийчук, М. Різник та Д. Шостаківський.

Кінцеве слово сказав о. парох В. Мартиник. Він висловив признання аранжерам святкувань та подякував за участь гостям. Національним славнем закінчено святкування, яким проводив сотник Українського козацтва Дм. Гамонів, почесний голова станиці I УД УНА в Калгарі.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

Заходами організацій Українського визвольного фронту і станиці I УД УНА в Калгарі в авдиторії Успенської церкви влаштовано Йорданську вечерю. Хоч попередньої неділі жіночі організації ЛУКЖ і ОЖЛВУ організували парафіяльну різдвяну вечерю, то й цим разом гарно вдекорована авдиторія знову наповнилася вщерть гостями, головно нашою дітворою.

Вечерю відкрив короткою промовою голова відділу ЛВУ п. Степан Липський, бажаючи щасливого нового року учасникам гостини.

По молитві і благословенні страв гості споживали традиційну вечерю, вміло приготовану панями із ОЖ ЛВУ і ЛУКЖ. З привітальним словом виступали о. парох В. Мартиник, п-і Коломийчук від відділу ОЖ ЛВУ, В. Різник від станиці I УД УНА, п-і Сорокопуд від відділу ЛУКЖ, М. Гошуляк від СУМ. Головним промовцем був о. Богдан Лозинський, який, згадавши про святкування на рідних землях, закликав молодь бути побожною, чесною, шанувати своїх батьків, рідну Церкву, рідну мову, рідні звичаї наших батьків і дідів, бути відданою своїй рідній Церкві і народові.

Потім відограно сценічну картину на 4 відслони пера В. Шостаківського «Різдво в Україні». Ролі виконували п. Ст. Липський (господар дому), п-і Макар (господиня), пп. І. Гриновецький, П. Мацвейко, П. Василевич, М. Різник, Д. Золотуха (вояки УПА). Під хатою колядував мішаний хор ЛВУ і СУМ «Сурма» під диригентурою д-р Іл. Чеховського, а від колядників віншування сказав п. О. Савка. Оповідачем до картини був сам автор В. Шостаківський.

Після цього показано дуже гарний вертеп теж укладу п. В. Шостаківського. Участь брали п-а Марія Бойко (як Мати Божа) і діти: Пуцак (як св. Йосиф), Ганя Мельник (як ангел) та Олійник, Гошуляк, Мирон Гладишевський і Нагірний (як пастушки).

Молитвою закінчено вечерю, по чому дітворі роздано дарунки.

Вісті з Торонта

РІЗДВЯНІ СВЯТА

Тисячі українців брали участь у врочистих святочних відправах, які були відслужені в багатьох церквах нашого міста. Лунали наші чудові українські колядки у церквах, а також і в домах, які відвідували окремі групи колядників.

У радіо з різдвяним привітом виступав Владика Ісидор, голова відділу КУК д-р О. Бойко та інші.

РІЧНИЦЯ ДЕРЖАВНОСТИ

Для відзначення річниці української державности й соборности були дві імпрези: 24 січня — в готелі «Роял Йорк» бенкет на пошану Дж. Діфенбейкера і 25 січня — в «Мессі Голл»-і — великий концерт. Діфенбейкер одержав пропам'ятну грамоту і медальйон від голови КУК о. митрата В. Кушніра. Достойного гостя і його дружину представив сен. П. Юзик.

Діфенбейкер другого дня був теж на українському концерті і сказав там промову.

Посадник Торонта Денісов проголосив у місті Український тиждень.

20 РОКІВ У РАДІО

Щоденних радіопрограм В. Шарвана в Боффало вже 20 років слухають тисячі людей по обох боках Ніягарського водопаду. 24 січня була двогодинна ювілейна програма.

ПЕДАГОГІЧНИЙ КУРС

Координаційний осередок шкільних рад при відділі КУК 14 лютого відкриває однорічний курс для вчителів рідних шкіл.

Навчання відбуваються щосуботи від 5 до 7 год. Оплата: 100 дол. На курс приймаються ті, що закінчили п'ятирічні курси українознавства або мають освіту принаймні такого рівня.

НОВИЙ ДИРИГЕНТ

Сергій Босий з Монреалю є новим диригентом хору православного собору св. Володимира.

В. Дідюк

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
З ТИЖНІ ПОБУТУ
В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Ґренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю
AMSTERDAM TAILORS LTD.
Едмонтонський осередок для перерібки одягів
Переводимо перерібки всякого роду.
214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

ПОВІДОМЛЕННЯ!

Старанням мирян парафії святих Володимира й Ольги в Чикаґо появилася чорно-золота коверта в мистецькому опрацюванні Романа М. Завадовича з приводу близьких уродин Первоієрарха Йосифа. До коверти долучена гарно виконана поштівка, яку бачите.

НАЙДОСТОЙНІШОМУ ДУХОВНОМУ БАТЬКОВІ — ВІРНІ ДІТИ

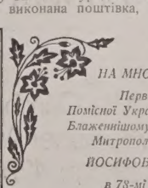

1892 - 17 ЛЮТОГО - 1970

НА МНОГІ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Первоієрархові й Голові
Помісної Української Католицької Церкви
Блаженнішому Верховному Архиепископові
Митрополитові-Ісповідникові Віри
ЙОСИФОВІ Кардиналові СЛІПОМУ

в 78-мі роковини народження
найщиріші побажання Божої опіки й допомоги
у всіх починах
на добро Української Церкви й рідного народу
пересилає(ють)

. . . .

Адреса: . . . .

Коверти призначені для вжитку Українського Божого люду цілої діяспори. Просимо придбати їх та вислати летунською поштою ок. 12-лютого до Ватикану. Масова висилка тих коверт із побажаннями має засвідчити наше незламне віддання та вірність Своєму Первоієрархові.

Коверти, призначені для висилки Голові нашої Церкви в день його уродин 17 лютого, можна **безкоштовно** набути в о. В. Тарнавського — 11301 - 96 вул., Едмонтон, Алберта. Тел.: 477-7339.

МОТРЯ

Історична повість (131)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Це ще більше взяло москаля за серце і він, витираючи масткі уста своєю правицею, казав: — Нещодавно, як появилася нова жалоба на достойність вашу за похищеніє дочері одного із генеральних старшин.

— Так? — і гетьман погадав собі: «ось куди Любов Хведорівна стріляє. Ось тобі приречення Василя Леонтієвича діло по добру покінчити, по-приятельськи. Гарна мені приязнь!»

— Кочубей писав жалобу? — спитав гетьман.

— Ні, безіменна, — відповів, запинаючися, царський чоловік. — Между прочим було сказане.

— Ага! Между прочим... І що ж ви на це?

— Дивуемося здішним людям. У нас, коли б так його величество зволив якусь дівчину уподобати собі і забрати до себе, так родителі її мали б собі це за честь велику, бо не всім же ж дівицям царицями бути. А тут вони із-за такого маловажного діла бурю у стакані води зчиняють. Ніяк не розбереш здішних людей.

Русский чоловік, значиться, з іншої точки дивиться на справу. Гетьмана зацікавило це «между прочим», але він не хотів нині, при такім великім святі, доторкатися цього питання. Відложив на пізніше. Знав, що коли людина раз почала говорити, так, значиться, з нею можна буде колись, при найближчій нагоді дальше повести балачку. Вони на дарунки та на добру гостину сильно ласі, авторитет Мазепи для такого чоловіка також не мало вартий.

— Те, що ви мені зволили сказати, дійсно така пустомельщина, — говорив гетьман, — що і слухати жалко. А все ж таки я вам дякую за ваше щире слово і впевняю вас, що тут стільки правди, скільки її було в попередніх доносах на мене.

Москаль зжахнувся. Погадав собі, чи гетьман не захоче доходити правди і не буде настоювати на тому, щоб вчинити суд.

— Ясновельможносте ваша, я покладаюся на слово ясновельможности вашої, що отся розмова останеться довірочною.

— Будьте спокійні, поза стіни отсеї світлиці не вийде. З огляду на вас і на панночку, про котру мова, діла в рух не пущу. Коли б хотів розбирати усе, що балакають про мене і що на мене вигадують недобрі люди, так я й ніякого другого діла не робив би. А в мене, як вам відомо, тепер війна, річ куди важніша і пильніша.

Москаль заспокоївся. Йому ще більше хотілося прихилити гетьмана до себе. Прямо, хотілося ради тих гарних очей щось зробити. — Це дійсно, — почав, — такі пустяки, що й балакати не варто. Одне тільки лихо, що тая панночка, як говорять, хрещениця милости вашої, тут, значиться, і Церква своє слово має, а наші ієрархи інакше дивляться на світ, ніж ми, люди світські.

Гетьман заспокоїв його, що тут Церкві нема чого мішатися, а в душі погадав собі, що Кочубеї вже і тую стежку топчуть. Пустили млин на всі заставки.

Довідавшися від гостя, що йому треба було, налив ще чарку вина.

— Спасибі! Боюся більше пити.

— Не бійтеся. Добра голова доброго вина не боїться.

— Але забагато доброго, то також не добре.

— Годиться нам запити знайомство наше і, як поляки кажуть, ,стремінного' теж випити треба.

З того царський чоловік догадався, що йому час попращати гостинного хазяїна, що він негайно і зробив.

Гетьман провів його до дверей, і заждав, поки не рушили коні. Царський чоловік кланявся, махаючи своєю великою, соболиною шапкою.

* * *

Гетьман сів і задумався. Думати було над чим. Ні одно політичне діло не складалося йому так важко, як отся любовна пригода. А все через Любов Хведорівну, через тую жінку сім миль з-поза пекла. І чого вона хоче? Невже ж він не зробив усього можливого, щоб задоволити Кочубеїв? Не обсипав Василя Леонтієвича маєтками і не добув титулу царського стольника? Гетьман простив своєму товаришеві, а пізніше генеральному писареві, себто канцлерові, отже, найдовіренішому із старшин, що він з припоручення царського воєводи доглядав за ним, був, звичайною мовою кажучи, московським шпигом, приставленим до гетьманської особи, а врешті не обидився, коли Кочубей недавно на старшинській раді зрікся генерального писарства, не порозумівшися перше з гетьманом, своїм шефом.

І за те все Кочубеї віддячуються йому безнастанним каверзуванням, безупинним підкопуванням його гетьманської поваги. Роблять усе йому наперекір. Нехай би, — але не тепер, коли діло про Мотрю. Чого ж то їм перечити, коли Мотря не тільки дала свою згоду, але й добровільно прибула до нього? Тут одинока чесна розв'язка — повінчатися, а Кочубеї, видно, пустили всі сили в рух, щоб до вінчання недопустити.

Як же воно тепер скінчиться?

Гетьман задумався. Думати було над чим...

Між тим старшини по виході гетьмана забалакали свобідніше й голосніше. Що Войнаровський, то не Мазепа, що молодий небіж, то не старий дядько.

— Я б отсих царських людей, — почав Ломиковський, — сім кроків від себе тримав. Чого вони налазять до гетьмана?

— Звісно, з побажанням чоловік приїхав, — відповів котрийсь.

— Вже я того дожити не хочу, чого вони нам бажають.

— Вони нас люблять, як пси діда у вузькій вулиці.

— Закохалися в нас, як чорт у суху грушу.

— Прожитку нам не дають. Куди не ткнись, москаль.

— І біля гетьмана сторожу тримають.

— А хто ж тоді винуватий, — відповів Войнаровський, — що гетьман своїх людей непевний. Забули, панове, тії бунти, що були після Самойловича, і Петрикову ворохобню, і погрози посполитого люду за Палія. Мовляв, скиньмо Мазепу, а поставмо гетьманом Палія, він робучому народові давні права поверне.

— Це було колись, а не нині. Нині за гетьманом велика сила стоїть.

— Велика, та непевна.

Тут старшини обступили Войнаровського тісним кругом і стали йому тихцем доповідати, щоб порадив гетьманові відвернутися від Москви. Народ тепер дуже озлоблений на царських людей, за їх здирства й безеценства всілякі, і коли б побачив, що гетьман не з царем, а з народом тримає, одною лавою посунув би за ним, яко колись за батьком Богданом.

До того відомо, що побіда перехиляється на сторону Карла, — чого ж тоді гетьманові триматися царя? Тепер Карло і його партія радо приймуть нас до своєї спілки, а пізніше не схочуть. Як побідники, зроблять з нами, що їм буде завгодно.

Старшини знали, що Войнаровський перекаже їх слова гетьманові й користали з нагоди, щоб в той спосіб висловити свої думки, бо до гетьмана не мали такої сміливости, а тим більше нині, на Різдво, коли їх розмова мала б деякий офіціяльний характер і, коли б не дай Боже, донеслося до Москви, то могла б мати важкі й непередвиджені наслідки.

Войнаровський не спішився відповідати, але він і не перечив рішуче. Видно, був тої самої гадки, тільки не звірювався з нею. Діло було надто небезпечне, щоб грати в відкриті карти. Довірювати нікому не можна було. А тим часом він, як гетьманів небіж і любимець, почував себе до обов'язку виправдувати свого дядька.

ЛУКЖ видає журнал «Наша дорога»

Олена РОСЛЯК

Культуру народу пізнаємо по кількості видавництв, книжок, журналів газет і по тиражах видань. Бо що культурніший народ, тим більше шукає духової поживи, якою є друковане слово.

Людині для фізичного розвитку потрібна фізична пожива, для духового розвитку — корм духовий. Живемо в щасливу добу у вільному світі, коли вже немає анальфабетизму, коли кожна людина може приймати духовий корм з книжок, журналів і часописів. Тут треба відмітити, що ми, українці, знаходимося в подібнім становищі, як інші етнічні групи, які з уваги на національне походження мають окремі потреби розвивати свою культурну спадщину. Велику ролю тут відіграє українська мова, що відчиняє нам двері до розвитку українського світогляду, дає нам змогу пізнавати проблеми українського церковного, політичного й суспільно-громадського життя.

Вага друкованого слова

Яку велику силу має друковане слово, знають всі великі народи світу; знаємо це також ми, українці. Друковане слово інформує про життя і має величезний вплив на життя.

Зрозуміла річ, що ми, живучи на нових землях нашого поселення, повинні знати й цікавитися розвитком і потребами нашої нової батьківщини. Але при тім нам не вільно забувати, хто ми і якого ми роду. Тому українське друковане слово, українська книжка, українська преса не може нам бути чужа; ми повинні це друковане слово всіма способами розвивати і розповсюднювати. Українське друковане слово, українська преса інформує нас про наші національно-релігійні досягнення, про наші національні проблеми про потребу посиленої освідомної праці серед нашої молоді і про всі інші справи українського життя. Про це не скаже нам англомовна преса, яку, ми, зрозуміла річ, теж читаємо. Відомості про українські справи дадуть нам українські публікації.

Квартальник «Наша дорога»

Недавно ми відзначали 25-річчя української католицької жіночої організації ЛУКЖ. За 25 років своєї діяльности ця організація сильно розвинулася і, як кожна інша організація великого маштабу, потребує свого органу, де могла б інформувати про свої осяги, про всю біжучу діяльність, про проєкти і пляни дальшої праці. Незабаром ЛУКЖ почне видавати свій журнал - квартальник «Наша дорога».

Видавати журнал — діло серйозне. Можуть виникати сумніви, чи зрозуміє все жіноцтво потребу такого журналу, чи підтримає його?

Кожний початок не легкий. Усе ж таки українське свідоме жіноцтво, зорганізоване в рядах ЛУКЖ, зуміє виявити стільки зрозуміння, що появу свого жіночого журналу прийме радо і своїми передплатами дасть доказ своєї зрілости і знання ваги преси в розвитку української духовости, а тим причиниться, що квартальник — сподіваємося — за короткий час обернеться в місячник, з якого кожна членкиня ЛУКЖ зможе черпати відомості про працю і ріст організації, в розвій якої вона кладе також свою цеглинку.

Українські жінки, радійте з появи свойого журналу. Всі як одна стараймося про його поширення.

—o—

Нові члени УВАН

Дійсними членами Української вільної Академії наук (УВАН) обрані: проф. Ю. Бойко-Блохин у Мюнхені; д-р А. Жуковський у Парижі; проф. Р. Лісовський у Лондоні, Англія; д-р С. Фостун у Лондоні.

—o—

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

«Хочу жити»

Людина, живучи на землі, працює, щоб удосконалити життя і закріпити його тут, на землі. Людина поставлена своїм Творцем працювати. Щоб життя людини не було безкорисне, сумне, нудне, Бог так подбав, щоб людина на своєму віку працювала, була чимсь зацікавлена, продумувала, творила краще життя собі і своїм ближнім, з якими спільно живе.

А для християнина, людини, що має віру, життя ще веселіше, бо у такої людини є надія на життя вічне, задля якого до нас прийшов Бог у людському тілі і нам його відкупив. Для християнина життя на землі також цінне й гарне. Різні недостачі: слабість, війни, зависть, ненависть упркрюють нам життя. Все ж таки воно гарне і миле. Тільки подивитися на красу всесвіту, подивитися на людину як живу, розумну і творчу одиницю, захоплено хочеться кричати: хочу жити, хочу подивляти, тішитися всім тим, що я бачу і чую. А свята християнська віра ще більше нам додає радости, бо відчуваємо свою приналежність до Бога та Його опіку над нами і з Богом маємо бути навіки.

У масі різних людей живуть люди гарні, творчі і обдаровані своєрідними талантами. Вони звуть себе українці.

Так обставини склалися, що українці живуть не тільки в Україні; вони поселилися у різних частинах світу. Втікаючи від поневолення і невдірадних обставин, українці шукали місця по світі, щоб свобідно духово жити. Жити свобідно — це скарб, який розуміли наші предки козаки. За свободу вони й боролися.

І тут, у Канаді, українці поселилися, щоб жити свобідно, як етнічна група в мозаїці Канади. На жаль, чомусь так діється, що відходять люди від свого роду. А першою втратою буває мова.

Дехто фальшиво милосердний указує тільки на християнську віру, каже, що в першій мірі важить вічне спасіння; українство можна залишити і замінити англійською мовою, мовляв, тут України не збудуємо. Коротко: бажають нам життя вічного; про наше земне життя не дбають.

А я кричу: лицеміри, поки підемо у життя вічне, тут на землі є життя. І духовими надбаннями народу, з якого ми родом, ми хочемо жити. Свята віра нам каже любити ближнього свого, добро йому чинити, не робити шкоди найменшої.

о. П. Кончак ЧСВВ

Мондер

—o—

Літературний конкурс СФУЖО

Світова федерація українських жіночих організацій проголосила 11-ий літературний конкурс на найкращу новелю. Учасницями конкурсу можуть бути тільки жінки. Дві нагороди по 100 долярів призначені для авторки нижче 35 років та авторки — вище цього року.

Реченець конкурсу — 31 березня 1970 р. Твори розгляне жюрі: Оксана Ґенґало, Мирослава Знаєнко і Микола Понеділок.

—o—

З'ЇЗД АРХЕОЛОГІВ

У Римі 1975 року відбудеться міжнародний з'їзд християнської археології.

ЗБІРКА НА ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

БУК ОРГАНІЗУЄ ДОПОМОГУ УКРАЇНЦЯМ В ЮГОСЛАВІЇ

У СЕЛІ ЯБЛАНІ БІЛЯ БАНЯ ЛУКИ — ПІСЛЯ ЗЕМЛЕТРУСУ: ЗАмість хати — буда; каплиця теж знищена.

Вже більше як чотири тижні наша преса подає відомості про страхіття та важке горе мешканців Югославії в околицях, в яких був землетрус. Цю трагедію відчуваємо й ми, коли усвідомлюємо, що мешканцями багатьох сіл, знищених землетрусом, є наші земляки, переселенці з України.

Преосвященніший архиєпископ Гавриїл Букатко в своєму закилку по допомогу пише: «Баня Люка й довколишні села, де розташовані сім українських католицьких парафій, зазнали величезних матеріяльних втрат... Бідні люди позбавлені й того трошки, що мали. Нема приміщення, покриття, одягу, взуття — всього бракує, а грошей найбільше».

Дальше Владика просить негайної допомоги «для постраждалих від землетрусу». На заклик Владики негайно відгукнувся Секретаріят СКВУ, а ЗУДАК почав конкретну допомогу.

Тепер прийшла черга й на нашу єпархію показати, що ми також визнаємо заповідь любови до ближнього й виконуємо її не лише на словах, але передусім на ділах.

Управа Братства українців-католиків Едмонтонської єпархії уповажнена Преосвященним Владикою Нілом провести збірку в цілій єпархії та переслати зібране потребуючим братам у Югославії. Голова єпархіяльної управи подрібно обговорив справу збірки з Преосвященним Кир Нілом, і дістав архиєрейське благословення на її проведення.

Тепер справа збірки — в руках членів Української Католицької Церкви нашої розлогої єпархії, що охоплює Алберту та Британську Колюмбію. Не сумніваємося в тому, що всі вірні нашої Церкви пам'ятають слова св. Євангелії з М'ясопусної неділі: «Я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; був нагий, і ви мене одягнули» (Мт. 25, 35); тому віримо в успіх нашої організованої допомоги.

Звертаємося до всіх наших парафій, до всіх оо. душпастирів, до всіх церковних комітетів, до всіх громадсько-церковних організацій та до всіх людей доброї волі: негайно організувати місцеві комітети для допомоги потерпілим від землетрусу українцям. В першу чергу сподіваємося, що відділи БУК, ЛУКЖ та УКЮ займуться цією справою. Зокрема членам БУК пригадуємо статтю 12 із нашого статуту: «Помагати своїм членам і всій українській спільноті в її господарському розвитку, в кожній матеріяльній і моральній потребі».

Збірку треба провести якнайскорше, бо час, коли допомогові посилки звільнені від митної оплати, дуже короткий. Просимо жертвувати передусім гроші, а також одяг в доброму стані, бо поштова оплата за пачки досить висока і не виплачується посилати старі чи знищені речі. Комітети та поодинокі особи можуть висилати гроші і речі на адресу: Rev. M. Sopulak, c/o Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta. Не забудьте зазначити: «для жертв землетрусу».

Члени єпархіяльної управи БУК займуться висилкою пожертвованих речей та грошей. На грошові датки єпископська канцелярія дасть посвідки, що їх можна подати до прибуткового податку.

Вся збірка буде проведена в стислій співпраці з єпископською канцелярією, де будуть збережені списки пожертв та імена жертводавців. Список імен жертводавців буде проголошений в «УВістях».

Всі зібрані гроші та речі будуть переслані безпосередньо до архиєпископа Гавриїла Букатка в Югославії, який займеться розподілом між потребуючих.

Віримо, що наш заклик знайде жвавий відгук у кожній нашій парафії та в кожній родині, яка співчуває з потерпілими братами.

Пам'ятаймо: Подвійно дає, хто скоро дає.

д-р М. Свігурович,
голова єпарх. управи БУК

—o—

Вісті з Едмонтону

Молодь відзначає річницю української державности

Про великий концерт, що відбувся 1 лютого в ювілейній авдиторії, треба сказати: це молодь відзначала річницю української державности. У великій залі, майже повній, молоді було досить багато, а на сцені — тільки молодь. 26-річний піяніст Роман Рудницький, гість з Ню Йорку, був чи не найстаршим виконавцем з усіх.

Хор старшого відділу СУМК православної катедральної парафії св. Івана під керуванням п. Р. Солтикевича співав: «Крилець, крилець» В. Матюка і «Єднаймося, діти України» І. Омельського. Теж дві пісні: «По діброві вітер віє» і «Козаче» Р. Левицького виконав дівочий хор і Капеля бандуристок СУМ під керуванням Є. Лісової-Андерсон.

Танцювальна група під проводом Наталки Доброліж-Маївської показали три танці: «Хустину», коломийку й гопака. Тарас Осташевський деклямував вірш Т. Курпіти «Моя дорога Україно».

Університетський студент Василь Стефаник, унук письменника Василя Стефаника, був промовцем. Сказав слово продумане, як це роблять деколи і старші промовці, зате принаймні вдвоє коротше й цікавіше. Про великі дати проголошення української державности й соборности я знаю тільки з курсів українознавства, але пишаюся тим, що мій дід був членом галицької делеґації, що в січні 1919 їздила до Києва, сказав Стефаників унук.

На відміну від старшого громадянства, яке дискримінує деяких творців української державности, славлячи одних і засуджуючи інших, ми, молодь, дивимось на всіх «з ідеальних позицій», бачачи насамперед їхній великий чин, сказав молодий промовець.

Прогалина між старшим і молодим поколінням, на яку так багато нарікають, є теж в українському суспільстві, хоч куди менша. Старші громадяни — говорив В. Стефаник — з острахом дивляться на українську молодь, народжену в Канаді; чи є в неї любов до України?

Коли у старших людей є вогонь любови, то неможливо, щоб у молоді не було хоч іскорки любови. «Я хочу вас запевнити, що така іскорка в нас є».

Друга частина належала Романові Рудницькому, піяністові загальновідомому і перед едмонтоньским виступом добре розреклямованому. Хто не дуже вірить реклямі, переконався, що коли Р. Рудницького хвалять, то є за що. Після захоплених оплесків йому довелось грати два додаткові твори. Виступ молодого професійного мистця, що на концерті української молоді грав твори українських композиторів (Л. Ревуцький, Б. Лятошинський, А. Рудницький), був небуденною подією з мистецького погляду і з виховного — теж.

Концерт почався точно. Відкрив його голова відділу КУК Р. Осташевський. Напочатку був канадський гимн, накінець — український, а між ними тільки не цілі дві години.

—o—

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 31 січня:

в «Норт-Гейт Шопінґ Сентер» продаж домашнього печива, організована Пластприятом (від 9 до 5 год.).

* * *

Неділя, 1 лютого:

о 3 год. попол. в Ювілейній авдиторії: великий концерт для відзначення річниці української державности.

* * *

П'ятниця, 6 лютого:

о 7 веч. в залі св. Івана, 10951 - 107 вул.: пластовий зимовий баль.

* * *

Неділя, 8 лютого:

від 11:30 до 2:00 попол. відділ ЛУКЖ Пресвятої Євхаристії, 120 авеню — 65 вул., влаштовує парафіяльний обід (smorgasborg).

* * *

о 2.30 попол. в залі УНО: річні загальні збори Української Стрілецької Громади.

* * *

о 2.30 попол. в залі катедральної парафії — загальні збори відділу УНПомочі.

* * *

о 3-тій год. попол. в залі УНО: річні загальні збори Організації українок Канади ім. О. Басараб.

* * *

о 4 год. попол. в залі УНО, 10629 - 98 вул.: прилюдна наукова сесія Осередку НТШ з доповіддю проф. д-ра Богдана Боцюркова, директора Наукового дослідного інституту східноевропейських справ при Карльтоновому університеті в Оттаві, на тему: «Опозиційні тенденції в СССР». Управа Осередку НТШ прохає про численну участь.

* * *

Неділя, 22 лютого:

о 3 год. попол. в залі катедр. парафії св. Йосафата: загальні збори відділу ЛВУ.

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS'
Supply Ltd.

10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988

Матеріяли · Пера · Фільцові капелюхи
Стяжки та вуальки · Квіти · Футряні обшиття

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

BONGARD, LESLIE & CO. LTD.

МАЮТЬ ШАНУ
ПОВІДОМИТИ
ПРО ВІДКРИТТЯ
ЇХНЬОГО НОВОГО БЮРА
У

Main Floor, The Cambridge Building
10024 Jasper Avenue
Telephone: 429-3341

Bongard, Leslie & Co. Ltd. обслуговували канадців уже від 1912 р. Сподіваємося, що нашим едмонтонським клієнтам наші нові бюра сподобаються і будуть для них догідні, приємні і зручні.

BONGARD, LESLIE & CO. LTD.

Засновано 1912 р.
Бюра у всіх головних канадських містах.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ПОТЕРПІЛИМ БРАТАМ У ЮГОСЛАВІЇ

«В імені Божої любови апелюємо до свідомости всього українського загалу. Стукаємо до сердець усіх людей доброї волі: не забувайте в потребі братів своїх рідних — у найтяжчих злиднях». Це слова архиєпископа Гавриїла Букатка з Югославії, який просить допомоги для українців, що потерпіли від землетрусу.

Чим і як їм допомогти? Куди висилати пожертви? Інформацію про це знайдете в цьому числі «УВістей».

В Едмонтонській єпархії вже почалася збірка на допомогу потерпілим. Їхня велика потреба очевидна. Деякі наші єпархії, деякі установи вже дали допомогу чи принаймні її збирають. Вірні Едмонтонської єпархії, певно, також виявлять милосердя братам, що взимі опинились без даху над головою.

АМЕРИКАНСЬКО-КИТАЙСЬКІ РОЗМОВИ

Нова серія американсько-китайських розмов, що почались у Варшаві наприкінці січня, не є великою вісткою для пересічного американця. В західноевропейських країнах — це трохи більша новина, а в східно-европейських країнах — ще більша.

Американці вже 14 років тому почали говорити з пекінськими дипломатами: спочатку в Женеві, потім у Варшаві. Темою розмов була в'єтнамська війна, питання торговельних і культурних зв'язків і, здається, найчастіше справа Тайвані. За ввесь час зроблено тільки одну угоду в справі звільнення з Китаю деяких арештованих американців. Чому ж говорили? Обидві сторони мали досить терпеливости і сподівалися хоч якоїсь користи. Зустрічі відбувалися в одному з палаців польського уряду, і европейські журналісти твердять, що у Москві американсько-китайські розмови були добре відомі. Знали про це американці. Знали теж китайці і, власне, вживали розмов з американськими дипломатами на те, щоб деякі речі довести до відома людей у Кремлі.

Тепер сталася зміна. Розмови ведуться за чергою — раз у китайській амбасаді, а раз — в американській. Цим китайці хочуть показати свою «незалежність» на польському сателітному терені, а американці не бачать у цім нічого поганого.

З Москви — в газетах і в радіо — відповіли новою атакою проти китайських зрадників, що раді б запродатися американським імперіялістам. Американці, річ ясна, знали, що в Москві будуть подратовані варшавськими розмовами. «Ми, — сказав державний секретар Вільям Роджерс («Ю. С. нюз енд ворлд ріпорт», 25 січня), — при різних нагодах ясно подали Москві до відома, що починаємо розмови, не зважаючи на те, що вони (росіяни) про це думають, а китайцям ми теж ясно сказали, що будемо вести дискусії з Советським Союзом».

Пляновики американської політики, заявив В. Роджерс, не мають наміру дратувати нікого: ні росіян, ні китайців. «Наша політика така: говорити і з Советським Союзом, і з комуністичним Китаєм з надією поправити наші відносини з одними і другими, а не з наміром викликати клопіт з кимнебудь». Якби американці таки хотіли викликати клопіт, то Роджерс, певно, цього не казав би. Можна, однак, вірити йому, що американці справді не бажають клопоту. Все ж варшавські розмови деякий клопіт уже викликають.

Китайської загрози на цю пору ніхто в Москві не боїться. Однак майбутній Китай, а ще більше можливість майбутнього американсько-китайського порозуміння непокоїть там усіх. З другого боку, вістки з Гонг-Конгу кажуть, що деякі китайські провідники мають майже гістеричний страх, що советська армія одного дня може повторити в Китаї чеську лекцію. Дехто з советських маршалів, здається, вже радив ударити китайців, поки ще непізно.

В цій напруженій атмосфері американці теж бояться зробити необачний крок. Один з Ніксонових політиків, якого імени названий вище вашінгтонський журнал не подає, заявив таке: «Китай нічим не засвідчив, що заслуговує на довір'я. Однак страх перед американсько-китайським союзом може налякати росіян». Чи такий страх справді буде? Це одне питання. А друге: наскільки цей страх використають ті, що лякають?

Поїздка шкільного референта КУК

Іван Боднарчук, шкільний референт КУК, робить поїздку по західній Канаді для координації навчання в рідних школах і для зібрання даних про навчання української мови в державних — публічних і сепаратних школах.

Плян поїздки такий:

Британська Колюмбія (24 лютого — 3 березня). Шкільний референт відвідає Ванкувер і, можливо, Вікторію та Вернон (c/o Mrs. E. Ostapchuk, 475 Granville Ave., Richmond, B.C.; телефон 876-2434).

Алберта (4 — 15 березня). Шкільний референт відвідає Едмонтон і Калгарі та, можливо, Вегревіл і Летбридж (c/o Mr. R. Ostashewskyj, 12931 — 119th Ave., Edmonton, Alta., телефон 454-7071; c/o Mr. W. Lupypciw, 2017 - 20th Ave. N.W., Calgary, Alta., телефон 289-3627).

Саскачеван (16 — 31 березня). Шкільний референт відвідає Саскатун, Ріджайну і Йорктон; можливо, і Норт Батлфорд, Принц Алберт, Мус Джо й Кановр (c/o Mr. S. Franko, 16 Morton Place, Saskatoon, Sask., телефон 374-5451; c/o Mr. E. Puchala, 2261, McAre, Regina, Sask.; c/o Brother Methodius Koziak, St. Joseph College, Yorkton, Sask., телефон 783-3638).

Манітоба (1 — 19 квітня). Відвідини Вінніпеґу, Давфину, Брендону і, можливо, теж Селкірку, Портедж і Флинфлону (адреса централі КУК).

«Просимо управи відділів КУК, а дальше шкільні комітети й управи заінтересованих складових організацій разом з управителями шкіл, дати п. Боднарчукові всю можливу допомогу у виконанні його великого завдання» — каже повідомлення КУК.

«Подібно, як на сході Канади, ця поїздка принесе бажані висліди в організації українського шкільництва Заходу Канади лише тоді, як відвідини українських рідних шкіл та кляс української мови в державних школах будуть наперед як слід підготовані».

«ІДЕАЛЬНИЙ ВИБІР»

Призначення д-ра С. Воробця губернатором Саскачевану було «ідеальним вибором», каже кінґстонський тижневик «Реджістер» (31 січня).

ПОЛЕ ПАСТИРІВ БІЛЯ ВИФЛЕЄМУ

Вифлеємські будні

о. Михайло СОПУЛЯК

Чепурні білі будинки Вифлеєму, муровані з каменю, розкинулись на узбіччях двох повздовжних горбів, що тягнуться із заходу на південний схід. Білі будівлі міста, оточені зеленим вінком гарно вдержаних виноградників, фігових та оливкових дерев та миґдалових кущів, що тягнуться зеленою лентою аж в долину, де починається сіро-жовтий пісок Юдейської пустині. Поміж зеленню виноградників та дерев розляглися врожайні збіжжеві поля, від яких, мабуть, і пішла назва Вифлеєм, що по-єврейськи означає «Дім хліба». Таку славу мав Вифлеєм уже в Старому завіті, де його називали «Ефрата», себто «врожайний».

Вифлеєм звуть інколи Юдейським Вифлеємом у відрізненні від невеличкого бідного села в околиці Завулону, на північний захід від Назарету, що зветься Галилейським Вифлеємом.

З давен-давна Вифлеєм був торговим місцем для арабських бедуїнів та рільників, які щосуботи збираються тут на тижневий ярмарок. Положений на перехресті головних шляхів, Вифлеєм завжди притягав багато людей на суботній торг.

ШЛЯХ ДО ВИФЛЕЄМУ

І тепер, останньої пів милі до Вифлеєму, на шляху таки дуже глітно. Перед нами — юрби арабів, що мандрують на торг. Одні їдуть на ослах, навантажених скриньками з овочами, вовною, клітками з курми та іншим ярмарковим крамом, між яким сидить на верху власник осла або його син. Ніде в Святій землі я не бачив, щоб на ослі їхала жінка. Звичайно жінки мандрують перед ослом, ведучи його за поводи, або йдуть поруч.

Слухняно мандрують за своїми власниками невеличкі отари овець, поміж ними поважно сунуть, гойдаючися, «кораблі пустині», себто одно- і двогорбі верблюди, з примітивними сідлами зверху, або накриті звичайним килимком, на яких поважно сидять бедуїни в білих кеффі. Вони теж їдуть на ярмарок.

Тут і там тягнуть на шнурку козу, що неохоче плентається за своїм господарем, часто готова почастувати когось своїми рогами.

Жінки, в довгих темних, гарно вишиваних одягах, несуть ярмаркові тягарі на голові, а за руку звичайно ведуть ще дитину.

Інколи поволі просунеться вантажне або легкове авто, в яких сидять араби у білих кеффі, що троха дивно відбивають на тлі модерного авта.

Шлях підноситься поволі вгору. Перед нами — щораз більше будівель. На східному горбі, оточена францісканським, грецьким та вірменським манастирями стоїть церква Христового Різдва. Високий кам'яний мур кругом церкви й церковної площі та висока струнка вежа мають у собі щось із середньовічної твердині. На східному горбі — старе місто Давида, давній Вифлеєм. Минулими роками збудовано багато нових будинків вже поза територією давнього Вифлеєму на північно-східному боці.

Здалека Вифлеєм робить враження міста багатіїв. Гарні хати, зелені дерева та виноградники надають йому вигляду заможности. Та насправді, крім кількох багатих американців, що побудували собі у Вифлеємі розкішні вілли, населення живе скромно, може, навіть дуже скромно, з праці рук.

НАСЕЛЕННЯ МІСТА

До першої ізраїльсько-арабської війни Вифлеєм мав тільки 7,000 населення. Після 1948 р. в Вифлеємі опинилося 37,000 арабських втікачів, що живуть на окраїнах міста в примітивних будах, звичайних шатрах, а багато — в печерах в околиці Вифлеєму. Після останньої війни деяка частина втікачів перейшла до Йорданії, але деякі з них вернулися знову до Вифлеєму. Більшість арабських втікачів — мусулмани.

Із давніх мешканців Вифлеєму було 3,800 римо-католиків, 3,200 греко-православних, 1,000 православних сирійців, 500 сирійців-католиків, 150 католицьких мелхітів, деяке число маронітів і вірмен та 250 протестантів. Між давніми мешканцями Вифлеєму було 1300 мусулман, які біля ринку мають свою мечеть.

Мій шофер Джордж їде уважно, щоб кого не зачепити і не попасти в халепу. Зате пояснює мені околицю Вифлеєму. За Вифлеємом на горбі видно руїни якоїсь великої будівлі. То руїни твердині Геродіюм, що її збудував Ірод Великий 24 р. до Христа. Під руїнами замку лежать десь й Іродові кості. Досі ніхто не робив тут розкопів. Араби зовсім не цікавляться Іродом. Але тепер, як Вифлеєм належить до Ізраїлю, певно, будуть розкопувати руїни твердині Ірода, що був великим будівничим могутньої жидівської держави перед 2,000 роками.

Між Геродіюм та Вифлеємом, — каже Джордж, — є одне поле, з яким зв'язана леґенда, що це поле біблійного Вооза, де біблійна Рут мала збирати колоски. «Певности немає, каже Джордж, але, може, це якраз і є те поле».

З цим полем пов'язують теж леґенду про Христа та Його учнів. Раз, після жнив, Христос зі своїми учнями йшов тим полем і часто схилявся, підіймаючи зі стерні колоски, що залишилися після жнив. За кожним разом Христос показував піднятий колосок учням і поясняв, що якби не був його підняв, то колосок залишився б на полі і зогнив. Христос заохочував учнів збирати колоски, що вони й робили. Як назбирали досить колосків, передали їх Христові. Він взяв від них колоски і сказав їм науку: «Як будете колись збирати жниво на великих нивах людського роду, то не забувайте при тому жниві й окремих залишених колосків. Збирайте і їх, схиляйтеся за кожним, пам'ятайте, що Бог поблагословив кожний людський колосок!»

РИНОК

Наше авто поволі доїздить до міста. Натовп щораз більший. Вже показуються й «фахівці» від прочан. Здалека показують нам вервиці, поштові марки, фільми, хрестики тощо. Джордж енергійно всіх відганяє. Каже, що ми умовилися у Вифлеємі з одною крамницею, де купимо все, що нам потрібно. Доїздимо до ринку. Праворуч дороги — ринок, ліворуч — церковна площа і церква Христового Різдва. На роздоріжжі два поліцаї, в ізраїльських одностроях, керують рухом.

Джордж спиняє машину й радить мені піти подивитися на ринок. На ринку таки добре глітно. З одного краю ринку стоять самі тварини. Щоправда, не видно тут ні волів, ні корів, що були при яслах у час Христового Різдва, зате стоїть багато ослів, навантажених вовною, кіз та овець. Обстрижені з вовни вівці, не звиклі до ярмаркового гамору, позбивалися в кутку головами докупи і, зі спущеними вниз головами, ждуть своєї непевної долі. Верблюди, з якими, за давньою леґендою, прибув був до Вифлеєму мудрець Мельхіор, стоять навколішках, під тягарем різного вантажу. Тут і там видно окремих коней, з гарно помальованими сідлами, що нагадують мудреця Каспера, ждуть терпеливо на поворот своїх господарів. Не видно хіба слонів, що з ними малюють мудреця Валтасара. 1939 року один мешканець Вифлеєму, копаючи криницю, знайшов кості якоїсь давньої породи слонів. Але чи вони жили в час Христового Різдва, годі сказати.

На ринку — гамір і крик. Араби торгуються завзято й голосно. Людині сторонній виглядає, що вони сваряться й от-от дійде до бійки. Та за хвилину торг скінчений, обидва араби підсміхаються й розходяться задоволені. Кожен радий: один дорого продав, другий дешево купив.

Поміж чоловіками, в довгих бурнусах та білих накриттях голови, снуються жваві арабки, в ярко вишитих довгих одягах, тягнучи за руку дітей, з вантажем на голові. Скрізь — рух і безнастанний гамір. А над цим усім — легкий дим і запах (чи сморід?) смаженого на баранячім лою таки на вулиці баранячого м'яса, свіжопечених коржиків та різного роду тістечок. Продавці води та лімоняди, з мідяними баньками, пропонують воду, а малі хлопці розносять на коромислах підноси з маленькими чашками кави-мокки та скляними чашками чаю.

В другому куті арабки порозкладали на продаж різні овочі й городину. Все розкладене на розстелених газетах, нічим не прикрите; порох та мухи сідають на тому, покупці приходять, обмацують, питають про ціну і йдуть далі, шукаючи дешевшого товару.

Та я не маю часу розглядатися довго, бо треба йти до церкви Христового Різдва на Службу Божу.

Околиця ринку з будинками церкви Господнього Різдва та сусідніми манастирями нагадує добре таки середньовіччя. Таке враження роблять передусім великі будівлі, що справді походять з часів хрестоносних походів.

Коли хрестоносці 1099 року прибули до Святої землі, один їх відділ відпочивав у невеличкому селі Еммаус, недалеко від Вифлеєму. У той час відділ сараценів готувався до наступу на Вифлеєм. Перелякані мешканці Вифлеєму післали гінців до хрестоносців з проханням про поміч. Командант війська хрестоносців Готфрід де Буйон вислав негайно сотню добре узброєних хрестоносців до Вифлеєму, які вивісили на церкві Господнього Різдва свій прапор. Сарацени не важилися напасти на Вифлеєм. Але хрестоносці від того часу мали окреме прив'язання до Вифлеєму, а зокрема до церкви Христового Різдва. Два королі латинського королівства у Святій землі Бодуен І і Бодуен II коронувалися в церкві Христового Різдва. Поруч церкви Христового Різдва хрестоносці збудували манастир св. Амвросія (сьогодні оо. францісканів), оточили манастир, церкву та площу перед церквою високим муром, побудували вежі і з того постала неначе твердиня. Таке враження робить церква Христового Різдва ще й сьогодні.

Крім того, хрестоносці збудували ще кілька будівель-манастирів, лікарню, школи, що й досьогодні пригадують володіння хрестоносців на вифлеємських будівлях.

Входжу на площу церкви Христового Різдва. Мій Джордж вже почав розмову з

(закінчення на 5 стор.)

ВХІД ДО ЦЕРКВИ РІЗДВА

CREDIT FONCIER **9%** тепер платить

Основана 1880 р.
Майно $221,000.000,00
Капітал та резерви $43,000,000.00

Пишіть до:
CREDIT FONCIER
10275 - Jasper Ave.
EDMONTON, Alberta
або телефонуйте
на ч.: 422-1145
Член Canada Deposit Insurance Corporation

2 - 5 річні дебенчерс
8¾ — 1 річні дебенчерс
Проценти платимо що пів року чеком.

ТАКОЖ
8¾ — 1 - 5 річні дебенчерс
СКЛАДАНИЙ процент (піврічно)

Найменша сума $500.00

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

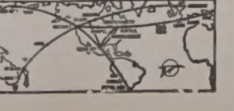

НЕДІЛЯ ПРО МИТАРЯ И ФАРИСЕЯ

15 лютого

ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 296

Сину Тимотею, ти пішов слідом за моєю наукою, життям, постановою, вірою, витривалістю, любов'ю, терпеливістю, переслідуваннями, муками, котрі мене стрінули в Антіохії, в Іконії і в Лістрі.

Ті переслідування я витерпів, і від усіх вирятував мене Господь.

І всі, що хотять жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані.

А лихі люди і зводники дійдуть до гіршого, блудячи і даючи себе зводити.

Ти ж пробувай у тім, чого навчився і що тобі довірено, знаючи, від кого навчився і що від дитинства знаєш Святе Письмо, котре може повчити тебе на спасіння через віру в Христа Ісуса.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 89

Сказав Господь таку притчу:

«Двоє людей увійшли у храм помолитись, — один фарисей, а другий митар. Фарисей, ставши, так про себе молився: Боже, дякую тобі, що я не такий, як інші люди: грабіжники, несправедливі, перелюбники, або як цей митар. Пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що придбаю.

А митар, стоячи здалека, й не смів і очей звести на небо, але бив себе в груди, кажучи: Боже, милостивий будь мені грішному.

Кажу вам, що цей пішов до свого дому більш оправданий, ніж той; бо кожен, хто виносить себе, буде понижений; хто ж понижає себе — буде вивищений».

Богослуження: лютий

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
8	26	**Н**	**32 по Сош.** Ксенофон.	**Сиропусна.** Теодора Тир.
9	27	П	† Перен. м. св. Ів. Зол.	Никифора мч.
10	28	В	Єфрема преп.	Харалампія мч.
11	29	С	Перен. м. св. Ігн. Бог.	Власія сщмч.
12	**30**	**Ч**	**Трьох Святителів**	Мелетія св.
13	31	П	Кира і Івана безсребр.	Мартиніяна преп.
14	1	С	Лютий. Трифона мч.	† Перестав. Кирила преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
8. — Норт Стар 10
12. — Норт Стар 10
15. — Гренд Прері 10; Ройкрафт 1.30
22. — Гайнс Крік 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
8. — Восетна
12. Трьох Святих — Елдорена
15. — Смокі Лейк
22. — Смокі Лейк

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
8. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
12. — Ґлендон год. 10 рано
15. — Ст. Павль год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
8. — Едсон год. 10.30
Відвідини парафіян: 29 січня: Менлі; 30 січня Карвел — від год. 11 ранку.
15. — Черґил год. 9.30 Літія Стрітення); Рочфорт Брідж год. 12
22. — Менлі год. 9.30; Дрейтон Велій год. 12

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
8. — Лемонт
12. Трьох Святителів — Делф
15. нед. і Стріт. — Лемонт
22. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
8. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
22. — Голден год. 10.30
28. — Дейзленд — субота год. 10 рано великодня сповідь, опісля св. Літургія і св. Причастя

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8270
8. — Стар
15. — Скаро
22. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
8. — Атабаска 10 і Бойл 1 попол.
12. Трьох Свят. — Крегенд 11
15. — Фрейнс 11 і Просперіті 1 попол.
22. — Атабаска 10 і Бойл 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
8. — Файделиті 10.30
15. — Мирнам 10.00
22. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
8. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
12. — Плейн Лейк год. 11
15. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк год. 1
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7 веч.

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
8. — Кемровз 9; Равнд Гілл 11, загальні збори
15. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11, загальні збори
22. — Равнд Гілл 9; Гей Лейкс 11, загальні збори

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
8. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
15. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
22. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
8. — Стрий
12. Тьох Святих — Давнінг
15. — Спедден
22. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
8. — Ренфурлі 10.30 рано; Інісфрі-місто 7.30 веч.
12. — Інісфрі 10 ренч 10.30
15. — Інісфрі 11 ренч 10.30
22. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
8. — Дервент 10.30
12. — Дервент 10
15. — Дервент 9; Верміліон 11
22. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
8. — Витків
15. — Норт Батлфорд
22. — Радісон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
8. — Смагс 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
8. — Бруно Пресв. Тройці 9.00; Леніген 10.30; Кадворт 11.00; Твей 4.00 попол.
12. Трьох Свят. — Кадворт 9.00
15. — Гамболдт 9.00; Волверін 10.30; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
22. — Кадворт 9.00; Леніген 10.30; Твей 11.00; Бруно Пресв. Тройці 4.00 попол.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
8. — Алвена-місто
12. — Алвена-фарми
15. — Ланівці
22. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
8. — Вакав 10.30
12. Трьох Святих — Сокаль 10.30
15. — Вакав 9; Борщів 11
22. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. С. Юник ЧСВВ
P.O.B. 95, Preeceville, Sask.
8. — Прісвел год. 9.30; Гізідел год. 11
12. Трьох Святих — Прісвел год. 7 веч.
15. — Прісвел год. 9.30; Стінен год. 11
22. — Прісвел год. 9.30; Гізідел год. 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
8. — Вікторія 10 р.
8. — Шемайнус 3 попол.
15. — Порт Алберні 10 р.
22. — Вікторія 10 р.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни.
"Вінок даром"

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Пенилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ВИФЛЕЄМСЬКІ будні

(закінчення з 4 стор.)

провідниками та торгівцями, що чигають на прочан, яких ще не видно. Вони всі кидаються до мене, але Джордж одним арабським словом відганяє їх. Ідемо до латинської церкви св. Катерини. Минаємо вхід до властивої церкви Христового Різдва, що сьогодні належить грекам. Колись до церкви вели троє великих дверей. Та влізливі сарацени, після відходу хрестоносців із Святої землі, часто вводили до церкви коней. Тому 1500 р. замуровано двоє дверей зовсім, а в третіх залишено лише маленький отвір, так що до церкви треба входити, схиливши голову. Мабуть, немає в світі церкви, що має такий маленький та низенький вхід, як церква Христового Різдва. Може, той вхід має й деяке символічне значення. Хто хоче прийти з поклоном до Новонародженого, мусить схилитися низько і відкинути всяку гордість та бундючність. Навіть великі володарі, що відвідували цю церкву, мусіли низько схилятися, входячи до неї. Поруч входу до церкви стоїть поліцай і ліниво пакає люльку. Джордж залишає свого «Мерцедеса» поруч поліцая, з яким вже домовився, щоб на нього уважав. Але з мотору знак «Мерцедеса» для більшої безпеки таки зняв.

У ЦЕРКВІ

Джордж пішов до францісканської гостинниці «Каза нова» замовити сніданя, а я йду до церкви св. Катерини через невеличке подвір'я. В церкві тихо. Серед церкви стоїть домовина, прикрита жалобним покривалом, із великим хрестом. З каплиці Вертепу внизу чути монотонний літургійний спів. У захристії молодий чернець-францісканин одягається на Службу Божу. «Маєте похорон сьогодні?» — питаю. «Ні. То заупокійна Служба Божа. Ми завжди кладемо на поминки порожню домовину серед церкви, побіч неї свічки, як на похорон. Народ інакше не може собі представити поминок».

Церква св. Катерини є водночас парафіяльною церквою

ВИФЛЕЄМСЬКИЙ ЯРМАРОК

римо-католиків Вифлеєму.

Поясняю ченцеві, що я українець-католик. Він усміхається: «То будете служити в каплиці св. Ієроніма, поруч Вертепу». За хвилину прийшов Джордж. Каже, що є троє мелхітів греко-католиків. Він їх запросив на мою Службу Божу. «Ну, і я також піду, бож ми католики» — додає Джордж. Сходимо вниз до каплиці св. Ієроніма. Дві жінки та один чоловік-мелхіти хрестяться по-нашому; Джордж по-латинськи. Всі причащаються.

В час Служби Божої мимохіть виринають перед очима різдвяна зоря, три царі, пастушки, янголи, віл, осел, Божа Мати, св. Йосиф та Боже Дитятко... Спомини дитячих літ! Де, як де, а тут вони найживіші.

Після Служби Божої йду до каплиці Вертепу помолитися. Звідти ще й дальше несеться спів. Сходжу до каплиці. Вірменський священик у митрі служить урочисту Літургію. Спів дуже монотонний. Кілька вірних відповідають до Служби Божої. Стаю поруч них й молюся. Мій зір блукає по стінах невеликої каплиці Вертепу. В одному місці на стіні, де скеля непокрита мармуром чи дорогоцінними завісами, видно маленькі хрестики. Питаю потім Джорджа, що то за хрестики. «То пам'ятка прочан, що побували в Вертепі й залишили по собі маленький слід: невеличкий хрестик на стіні» — каже він. «Ви також повинні там по собі лишити хрестик». «Може, черговим разом, як не буде нікого в каплиці, бо там все ще вірмени моляться» — відповідаю.

При виході з каплиці мій зір зупиняється на написі над виходом. Кількома мовами написане там питання: «Хто для Вас Ісус з Назарету: ваш Спаситель чи ваш Суддя?» Для багатьох прочан це питання залишається пов'язане з образом Вертепу на все життя.

З Вертепу сходами виходжу до грецької церкви Різдва Христового. Тут тихо й пусто. В цій церкві служаться богослужби лише у великі свята і в деякі неділі. В будні православні священики служать Служби Божі в каплиці Вертепу. Серед церкви стоїть столик зі свічечками, а поруч — старенький бородатий чернець.

Підходить до мене і простягає свічечку. Беру одну з рук й ще кілька, вкидаю до скарбонки пожертву. «Від св. Ієроніма?» — питає приязно. Видно знає, що я нелатинський священик, бо тим можна правити в каплиці Вертепу. Киваю головою, що так. Він похитує головою, мовляв, що ж поробиш — такі відносини.

Оглядаю ще чудові ікони іконостасу та мозаїкові образи з життя Христа, а поруч них картини деяких святих Західної Церкви (ірляндець св. Катальд, св. Канутій — данський король, св. Оляф — норвезький король і т.д.). Під картинами написи грецькою та латинською мовою. Видно також деякі військові герби, мабуть, з 15 віку. Ввічливий чернець випроваджує мене крізь низенькі двері церкви на площу, перестерігаючи, щоб я добре схилився й не вдарився в голову. Надворі показує мені ще ринок, на якому повно людей, усміхається і вже занглійська додає: «бай-бай». Залишаю ченця і йду на сніданя до манастиря оо. францісканів, колишнього манастиря св. Августина. У просторій їдальні сидить лише Джордж та сторож гостинниці, що привіс сніданя. За хвилину приходить настоятель гостинниці. Джордж пояснює, що я з Канади і що я вже втретє у Вифлеємі, який мені дуже подобається. Настоятель нарікає, що через нерозумну пропаґанду про бої та саботажі у Святій землі дуже мало прочан приїздить сюди. «Ще до Єрусалиму приїздить більше, а до нас, до Вифлеєму, таки дуже мало» — бідкається він.

Хочу купити в сторожа гостинниці якісь пам'ятки, але Джордж мені дає знак: не купувати, купимо деінде. Ага — думаю собі. Тут справа в 20% чи 25%. Мій Джордж хоче заробити в когось.

Прощаємося з о. настоятелем гостинниці і їдемо шукати крамниці з пам'ятками. На ринку — ще далі рух, хоч деякі араби вже відходять. Перед нами — стрункий будинок вифлеємського ратуша, оточений риштуванням. «Збомблене?» — питаю Джорджа. «Ні, — каже, — будують новий ратуш, бо старий уже валився».

ДО КРАМНИЦІ

Ідемо поволі вузькою вуличкою. Скрізь у крамницях та робітнях люди працюють. Мабуть, завзятіше, як деінде. Дуже багато мешканців Вифлеєму різьблять хрести, хрестики та фігури з оливкового дерева. Інші виробляють пам'ятки з перлової маси. Ще інші роблять вервиці з овочів одного роду пальмових дерев та кісток інших пальм. Всі вироби відзначаються гарним мистецьким смаком, а деякі різьби є малими творами мистецтва.

Славні в усій Святій землі також вифлеємські каменярі та мулярі. В околиці Єрусалиму, в південній Йорданії ба навіть у Галилеї, найкращі муровані доми є ділом рук вифлеємських мулярів. Звичайно, після зимових дощів вифлеємські мулярі вертаються додому, щоб засівати свої поля. Деякі неодружені як мають добру працю, то залишаються поза Вифлеємом довше. Невелика частина мешканців Вифлеєму живе виключно з рільництва.

Минаємо крамниці й робітні Вифлеєму і вкінці спиняємося перед невеликою крамницею. Входимо досередини. Власник крамниці середнього віку починає до мене говорити зовсім поправною польською мовою. «Ви поляк?» — питаю. «Ні, я араб, але в час минулої війни тут довго пробували вояки польської армії і я від них навчився говорити по польськи».

Починаю оглядати пам'ятки, але ціни здаються мені зависокі і я кажу це купцеві. Той дивиться на Джорджа, який має трохи спантеличену міну. Мені вже ясно, що Джордж хотів тут заробити 20%, як усі араби. Щоб не торгуватися довго, купую декілька пам'яток і кажу, що більше мені непотрібно. Розчарованому купцеві кажу, що ще колись приїду і певно куплю в нього більше речей, бо тепер не маю досить грошей.

Джордж показує мені ще два манастирі, обидва жіночі. Один Сестер вервиці, які займаються виключно виробом вервиць, а другий Сестер кармелітанок, огорожений високим муром. Джордж мав там діло, бо за два дні мав везти одну сестру до Хайфи. Потягнув і мене зі собою. На стінах вітальні багато різних картин, ручно мальованих черницями. На наш дзвінок з'явилася старша черниця й почала довгу розмову з Джорджем по-французьки. Опісля звернулася до мене, але я відповів, що французької мови не знаю. За кілька хвилин прийшла з молодшою черницею, що говорила поанглійськи. Я спитав, чи вона випадково не з ЗДА. Вона відповіла, що походить з села недалеко Вифлеєму, а англійської мови навчилася в школі. Ми почали говорити про манастирі кармелітанок. Сестри нарікали, що в наслідок воєнних дій їм позабирали в Єгипті та Сирії деякі посілості, а з тих доходів вони вдержували манастирі. В манастирях у Вифлеємі та Хайфі є черниці з усього світу. Останніми роками кількість черниць трохи зменшилася. Тут, у Вифлеємі вони мають трохи поля, яке управляють, поза тим живуть із жертв різних добродіїв і почасти — з ручних робіт.

Джордж хотів ще їхати на Поле пастирів, але надходив полудень. Я мусів бути назад у Єрусалимі, де мав полагодити деякі справи. Ми пустилися негайно в дорогу.

Мій шофер розповів мені ще дві леґенди про Христа та вифлеємських пастухів. У Св. Письмі згадується про Вифлеєм тільки при Христовому Різдві. Христос, сказав Джордж, пізніше, коли вже навчав, також приходив до Вифлеєму, зокрема тоді, коли надокучили йому єрусалимські фарисеї. Тоді Він приходив до Вифлеєму, йшов між пастухів, мандрував з ними та з їх отарами на пасовиська і забував за своїх противників. Увечері вертався з пастухами до кошар і при вогні навчав їх. В час перебування між пастухами Христос дуже добре пізнав їхнє життя і звички овець, про що говорить Новий завіт» — закінчив Джордж свій екзегетичний виклад.

Ми вже опинились на шляху до Єрусалиму, залишаючи за собою гріб Рахилі, манастир св. Іллі та гарне, мирне місто Вифлеєм, над яким колись зійшла зоря для всього світу.

ПОМЕРЛИ

д-р Іван РИБЧИН

У Сіднеї в Австралії 17 січня вмер голова НТШ в Австралії д-р Іван Рибчин, колишній учитель станиславівської української гімназії.

Любомир ГОРНИЦЬКИЙ

Піяніст Любомир-Степан Горницький умер 19 січня на 42 році життя. Був викладачем музики в університеті в Лонг Айленді.

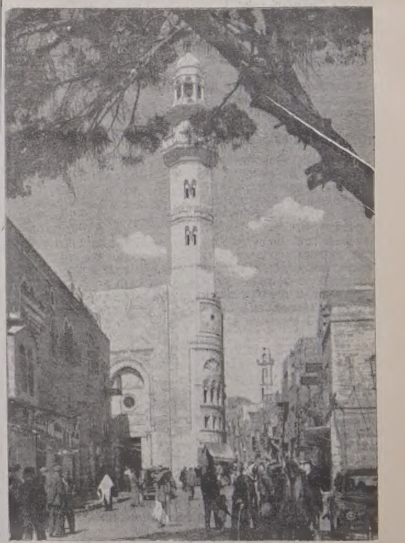

ВИФЛЕЄМСЬКИЙ РИНОК

АРАБСЬКІ БЕДУЇНИ НА ЯРМАРКУ

Вдатний перший виступ нового товариства

Товариство для збереження української культури й спадщини плянує будову музею-села.

В суботу, 10 січня відбувся в залі Культурного центру св. Василія "Свят Вечір", влаштований недавно заінкорпорованим Товариством для збереження української культури й спадщини. Понад 600 осіб, втому дуже багато споза Едмонтону заповнило простору залю Культурного центру.

Імпрезу вшанували своєю приявністю оба українські едмонтонські Владики та провінційні посли.

Господарем вечора був п. М. Прокоп. Після молитви, що її проказав парох церкви св. Андрея о. М. Крищук, ВПреосвящ. Владика Андрей поблагословив страви й почалася вечеря.

Після вечері президент товариства кол. мейор В. Гавриляк познайомив приявних із завданнями товариства. Перші українські поселенці привезли зі собою багато одягу, хатнього знадібя та господарських приладів, якими користувалися на новому місці поселення в Канаді. Багато господарського знадібя та потрібних до щоденого вжитку речей вони зробили собі самі, бо купувати не було за що. Літа минали, положення українських поселенців кращало, вони вже купували господарські машини та модерне устаткування для щоденного життя. Старі речі відкладано в кут, до шпихліра, а згадом й викидано на смітник.

Щоб зберегти залишені ще речі, господарські машини, хатнє знадібя та одяг чи тканини, що їх наші піонери привезли зі собою зі своїх сіл чи зробили вже тут, зорганізовано вищезгадане товариство.

Поштовх до того дав едмонтонський громадянин Франк Лакуста, нащадок українських піонерів, вже роджений у Канаді, що протягом шести років їздив по Алберті та Британській Колюмбії та збирав ті речі, що ще залишилися. Для тієї цілі він запропонував подарувати 20-акрову площу, поруч Елк Айленд парку та всі зібрані предмети.

В провінційному уряді Алберти зареєстровано вищезгадане товариство, як безкорисне, й на нього п. Лакуста переписав даром свою землю та йому передає даром всі зібрані речі.

Основники товариства й перші його директори: В. Гавреляк, президент; д-р М. Снігурович, заступ. президента; о. д-р М. Сопуляк, секретар; о. М. Крищук, скарбник та Ф. Лакуста, член дирекції. Товариство плянує побудувати на подарованій землі село-музей із стилевими піонерськими хатами та модерним будинком для збереження вартісніших збірок.

Тепер члени-основники приготовляють правильник, що має унормувати членство товариства, устійнити відношення до інших організацій (К.У.К. ітд.), створити патронат та зацікавити тим проєктом широкі круги українських канадців. Якщо вдасться зреалізувати намічений проєкт, то українське село-музей може стати туристичною атракцією не лиш для нащадків українських поселенців. але й для загалу канадських туристів, що будуть подорожувати по Алберті.

Мелетій і Ірина Снігуровичі „засівають"...

„Свят-вечір" був першою імпрезою новозаснованого товариства й його завданням було познайомити загал із існуванням товариства та його задумами. Гарний задум товариства вітав провінційний посол В. Томин, який прочитав також привіт від провінційного секретаря А. Головача, що висловлював признання ініціяторам села-музею також від імені провінційного уряду. Побажання успіху складав також провінційний посол з округи Вегревил А. Гордей та ріф (війт) муніципалу Лемонт п. Батюк, що на їх території мав би постати село-музей.

Авор книги „Вільні Землі" Дж. МекҐреґор говорив про конечність зберігання пам'яток по піонерах та списування споминів піонерів, щоб можна написати правдиву та об'єктивну історію українських піонерів.

На кінець п. В. Гавриляк повідомив, що товариство видало пропагандивну брошуру, в якій з'ясувало свої завдання та пляни.

Закінченням офіційної частини вечора було новорічне „засівання" — побажання, що його на сцені перед парою українських поселенців-фармерів вивели діти Мелетій та Ірина Снігуровичі.

Група румунських поселенців, що живуть поруч наших поселенців з Буковини в околиці Ендрю, показала новорічну "Маланку", яку на Новий Рік виводили на Буковині в околицях, де жили спільно українці й румуни.

Офіційну частину закінчено молитвою, що її проказав о. В. Підскальний а Владика Кир Ніл закінчив благословенням.

Після офіційної частини відбулася забава з танцями. Багато учасників вечора оглядало виставлені на сцені речі зі збірки п. Лакусти — дві звізди з різдвяного вертепу, старий кожух, макітру та інші речі хатнього вжитку, що ними користувалися наші піонери.

Чистий прибуток з вечора в сумі 568.00 дол. передано до каси товариства для покриття біжучих видатків.

Похорон бл. п. Антона Крушельницького в Едмтоні

В четвер, 4 грудня 1969 р., відійшов у вічність добре відомий едмонтонській українській громаді бл. п. Антін Крушельницький - Зиневич, проживши 75 років свого трудолюбивого життя.

Покійний походив родом з села Курдибанівка, пов. Бучач, Західна Україна. Тут він провів свої дитячі та молодечі роки, звідки пішов служити до австрійської армії, з якою відбув цілу першу світову війну. Після того пішов на українську війну й щойно в 1920 р. повернувся додому.

1920 р. він одружився з Марією Кароліною, дочкою Григорія та Людвини Крушельницьких - Зиневич. (В Курдибанівці було більше родин з такими прізвищами й вони не були посвоячені між собою). Молоде подружжя провадило взірцеву господарку, але важкі господарські обставини в тогочасній Польщі не обіцювали ніякої доброї будучини й тому вони вирішили виїхати до Канади.

В 1928 р. вони залишили рідну Курдибанівку й поїхали в Канаду. Заїхали зразу до Бюкенан, Саск., де була родина дружини покійного Марія Кульчицька, але тут їм не подобалося й вони поїхали до Едмонтону, де був брат покійного Петро.

І покійний Антін і його дружина мали знання ремесла. Покійний Антін був римарем, а його дружина кравчинею. Вона працювала зразу в заведенні для чищення одягів „Трудовс", а опісля по різних компаніях. Він працював римарем. Згодом покійний дістав працю в виробні м'яса „Свифт", де працював протягом 18 років.

Після того він купив в 1946 р. готель в Діпа, а відтак у Ґретна, Ман. За якийсь час продав і той готель й купив готель у Ґезбі, Алберта, який провадив до 1957 р., коли переїхав з дружиною до Едмонтону, щоб зажити заслуженого відпочинку.

бл. п. Антін Крушельницький

За весь час свого побуту в Едмонтоні п-во Крушельницькі були членами катедральної церкви св. свщмч. Иосафата, Українського Народного Дому, гетьманської організації, Запомогового Братства св. о. Николая, а його дружина працювала в різних жіночих організаціях. В організаціях п-во Крушельницькі працювали разом із своїми дітьми. Окрім своєї праці п-во Крушельницькі давали щедрі жертви на церкву, на Інститут св. Иосафата та на інші українські цілі.

П-во Крушельницькі гарно загосподарились, виховали своїх дітей в релігійному та національному дусі й дали їм вище виховання. Найстарша дочка Галя, що співала в хорі УНДому є замужна за П. Снятинчуком, син Едвард працює в телевізійній станції й багато разів популяризував українське мистецтво в телевізійних програмах. Наймолодша дочка Геня була одружена за М. Колменом. Покійний діждався також 8 внуків.

Покійний був чоловіком шляхетного серця й доброї вдачі й радо спішив з допомогою тим, що її потребували. Перед війною п-во Крушельницькі спровадили до Канади матір і дві сестри, а після другої світової війни двох синів свого брата та жінку одного з них.

Покійний увесь час пам'ятав за свою родину в краю й постійно посилав їм пакунки в Україну.

Бл. п. Антін полишив в смутку не лише свою опечалену родину, але й широкий круг приятелів та знайомих, що сумують по ньому.

Похоронні обряди розпочалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив у неділю, 7 грудня катедральний парох о. Ю. Ковальський. Під час панахиди співав хор УНДому „Думка".

Заупокійну св. Літургію відслужив у понеділок, 8 грудня в катедральній церкві св. Иосафата Преосвящ. Владика Кир Ніл в сослуженні о. Ю. Ковальського та о. В. Волошина.

Катедральний парох о. Ю. Ковальський попращав покійного від імені парафії, родини, приятелів та знайомих в послідну дорогу. Після похорону довгий ряд автомобілів відпровадив тлінні останки покійного на український цвинтар св. Михаїла.

Після похорону відбувся в катедральній авдиторії поминальний обід за старанням дружини покійного. На обіді були приявні о. Ю. Ковальський, о. В. Волошин та о. П. Шендюк.

З нагоди похорону родина покійного передала 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Антонові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибиті великим смутком по втраті нашого незабутнього мужа, батька та дідуня, складаємо сердечну подяку всім, що в якийнебудь спосіб причинилися до звеличання похоронів покійного та прийшли нам з поміччю в нашому горю.

В першу чергу складаємо щиру подяку Преосвящ. Владиці Кир Нілеві за відслуження заупокійної св. Літургії. Всеч. о. Ю. Ковальському та Всеч. о. В. Волошинові дякуємо за відслуження похоронних обрядів. Всеч. о. Ю. Ковальському дякуємо зокрема за слова прощання й потіхи.

Дякуємо всім нашим приятелям, що склали свої жертви на Служби Божі та квіти на могилу покійного. Дякуємо тим, що несли домовину з тлінними останками покійного. Сердечна наша подяка хорові УНДому за спів під час панахиди.

Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за віддання послідної прислуги покійному. Нехай Господь нагородить всіх сторицею, а покійного прийме до свого царства.

Дружина Марія, син, дочки та внуки

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ЗИМОВИЙ ЧАС Є МИЛИЙ ЧАС,
якщо ви винаймаєте зимовий виряд
• Metal Skis
• Step in Bindings and Buckle Boots
• Ski Exercisers
• Ski Car Racks
• Toboggans
• Skates
• Snow Blowers
• Snow Tire Chains
• Snow Shoes
• Ice Augers
Ice Fishing Tents
• Pack Sacks
• Pack Boards
• Pack-A-Poose
• Snow Sleds for Snowmobiles
• Arctic Sleeping Bags
Пам'ятаймо - Винаймайте виряд для зимових приємностей від тих людей, "що виняймають майже все"
HOME EQUIPMENT RENTALS LTD.
9621 - 111 Ave. Edmonton Tel.: 424-0458

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна гарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

ПІОНЕРСЬКІ ШКОЛИ Й УЧНІ

ДОБРА ПРЕСА, ТО ВЕЛИКИЙ ВЧИТЕЛЬ

Д. ПРОКОП

Преса то великі й малі часописи та різні журнали, що появляються мільйоновими накладами й засипають мешканців міст та фармів. Часописи мали колись і тепер ще мають такий сильний вплив на людей, що не лише молодь, яка звичайно є некритична, але часто й старші люди, з досвідом, так думають й так роблять, як їм дораджують ті часописи, що їх вони читають. Або іншими словами: преса є до певної міри вчителем людей.

Та не всі часописи є добрими вчителями. Багато є таких газет, що їх не варта взяти й в руки. але вони є дуже поширені, бо вони грають на людських низьких інстинктах й через те люди їх радо читають. Через те ми бачимо на наших очах, що часто добрі часописи та журнали зникають, а лихі ростуть, як будяни в полі.

Ми, українці знаємо з власного досвіду, кілько шкоди заподіяла нам фальшива преса, що обманом, неправдою, різними обіцянками та приманчивою пропагандою звела багатьох людей на манівці. Правда, мали ми й сьогодні маємо багато добрих часописів, але майже всі вони мають дуже слабу матеряльну піддержку від загалу. До деякої міри може винні й самі часописи, ще не виконують свойого пропагандивно - виховного завдання, зате деякі з них спеціялізуються в усякого роду полеміках та сварках, які нікому не потрібні, а які зражують читачів, що згодом й перестають їх читати.

Для наших поселенців-піонерів добра преса була Божою ласкою, бо, окрім священника, що відвідував дану околицю кілька разів протягом року, ніхто інший не відвідував людей, лише газета, що приносила йому всякі вістки та старалася його чогось навчити.

Майже всі перші українські поселенці, що читали часописи, уважали їх за своїх найбільших приятелів. Той часопис приносив їм новини зі старого краю, зі світа, писав про життя та поступ людей в інших околицях та країнах, про фармерські справи, про школи, про успіхи дітей поселенців ітд. Але не всі поселенці передплачували свої часописи й тому нераз можна було читати заклики редакторів такого змісту: „Закликаємо всіх тих громадян, духовних та світських, що мають зв'язок з нашими людьми на місцях та доцінюють якслід вагу й значення українського часопису в офрмуванні релігійного та національного світогляду канадських українців, поширювати нашу газету в усіх закутинах Канади, де живуть наші люди". Густо-часто колись такі заклики приносили часописам нових передплатників.

Вже від першого року мойого побуту в Канаді я мав щастя бувати між нашими поселенцями, що читали добру пресу. Як я ходив до школи в Веґревил, то там були студенти, що приїхали зі старого краю й читали такі часописи, як едмонтонські "Новини", "Канадський Русин" та "Український Голос". Поприних мав і я нагоду читати ті часописи, а відтак прислухуватися дискусіям на тему статтей, надрукованих в тих газетах. Таку саму нагоду читати добрі українські газети та прислухуватися обговорюванні статтей, ба з часом навіть самому брати участь в дискусії, мав я також протягом мойого чотирорічного перебування в Інституті ім. М. Грушевського в Едмонтоні. Там було багато різних газет та журналів, які ми, молоді студенти, читали та які вщіплювали в наші душі шляхетні ідеї релігійного та національного порядку, які в нас приймалися й вкінці ставали частиною нашого світогляду на все наше життя.

Як я став учителювати, я вже мав свої гроші й негайно передплатив собі кілька українських газет, які я звичайно читав за моїх студентських часів. До тих я ще діставав із старого краю вчительський журнал "Рідна мова", а як згодом почав виходити часопис "Жіноча доля", то я був одним з перших, що його передплатив для своєї дружини. Я передплачував його відтак через довгі роки. Той журнал був добрим вчителем для нашого жіноцтва й ті, що його читали, дуже багато з нього навчилися.

Та читати добрі часописи для самого себе, не була велика штука. Зате великою штукою було передати бодай частину прочитаного сусідам-громаді. Та я радив собі інакше. Я старався, через переповідання новинок та статтей другим, зацікавити їх газетою та заставив їх передплачувати газету для себе. То мені вдавалося й я згодом почав принагідно збирати передплати на українські часописи в кожній околиці, де я жив. Я дуже радів, що читачі часописів ставали свідомійшими й то була

(закінчення на 8 стор.)

КОНТЕСТ
НА НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЙНУ ПИСАНКУ
ПЕРША НАГОРОДА - - - - - $50.00
ДРУГА НАГОРОДА - - - - $40.00
ТРЕТЯ НАГОРОДА - - - - - $30.00
ЧЕТВЕРТА НАГОРОДА - - $20.00
П'ЯТА НАГОРОДА - - - - - - $10.00
Десять дальших нагород по $5 кожна
ПЕРЕМОЖЦІ БУДУТЬ ОГОЛОШЕНІ НА ЧАЙНОМУ ПРИЙНЯТТІ МОЛОДШОГО ВІДДІЛУ катедральної парафії св. Йосафата, що відбудеться 15 березня, в авдиторії школи Пресв. Серця—9624 - 108A Ave., Edmonton, Alta., в год. від 2.00 — 5.30 попол.
Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить контест.
ВСІ посилки писанок на контест шліть на адресу:
EASTER EGG CONTEST, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.
The easy whisky.

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE

1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.

РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 3

Редагує: Анна Марія Баран

Приготування до зустрічі Христового Різдва

І РІЗДВЯНІ СВЯТКУВАННЯ

В Саскатуні

До зустрічі Христового Різдва члени катедральної парафії приготовили себе перед-різдвяною сповідю і Причастям, що їх спільно відбули члени організацій БУК, ЛУКЖ і УКЮ. Кожна організація, після спільного святого Причастя, мала спільне снідання із словом отця душпастиря чи запрошеного бесідника. Спільне святе причастя і снідання членів БУК було в неділю, 4-го січня. В часі снідання промовляв о. декан П. Криворучка, члени ЛУКЖ — в неділю, 7-го грудня м.р., зі словом о. прелата І. Олійника, а члени УКЮ — 30 листопада з доповіддю п-ні М. Чернецької про благословлення собору св. Софії і наш Патріярхат.

Діти Рідної Школи

Діти Рідної Школи в перед-різдвяному часі в дні 19 грудня відбули гарну програму Свят-Миколаївського вечора. Тоді заходами батьківського комітету при рідній школі діти одержали з рук о. Миколая гарні даруночки.

Участь у фестивалі колядок

Кожного року катедральний хор, а також останньо хор ЛУКЖ беруть участь у фестивалі коляд міста Саскатуну. Фестивал коляд відбувся в дні 17 грудня в мійській авдиторії сторіччя. Наші хори гарно відспівали ряд коляд під управою свого диригента п. С. Чепиги. Вперше у фестивалі коляд міста Саскатуну цього року взяв участь Молодечий Хор парафії Св. Ап. Петра і Павла з Нютени Саскатун. Хор співав під управою учительки п-і М. Голик.

Перед різдвяний чай

Передріздвяний чай був влаштований Музейним комітетом під проводом голови комітету п-і А. Щудлик, з допомогою членок ЛУКЖ катедрального відділу. В часі чайку була виставка і продаж різдвяних колачів, виставка народнього мистецтва із розігравкою кількох гарних вишивок. Увесь дохід з чайку призначено на потреби єпархіяльного музею. Чай відбувся в суботу, 20 грудня від 2-ої до 9-тої вечора в авдиторії дому молоді.

Весталька

Весталька — релігійна драма в трьох діях була відіграна в неділю, 21-го грудня, членками катедрального відділу ЛУКЖ, як повторення, на загальне бажання членів парафії. В драмі представлено глибоку віру і переслідування перших християн. Виставу приготовила п-і П. Чепига.

Різдвяні радіопередачі

Як і минулими роками, при катедральній парафії були організовані Централею Українців Католиків Саскачевану. Радіопередачі Централі була в навечеріє Різдва, 6-го січня. В передачі взяв участь катедральний хор, хор ЛУКЖ при катедрі св. Юрія і молодечий хор. В рямцях передачі Преосвященний Кир Андрей передав різдвяні побажання вірним єпархії. Від ЛУКЖ говорила п-і А. Бабій — єпарх. голова, від Централі п. В. Дудар — секрет. Централі. Радіопередачу оформлював о. радник В. Івашко.

Того вечора чергувалися різдвяні радіопередачі надавані українськими організаціями майже до півночі. Точно в годині 12-ночі почалася передача Архиєрейської Служби Божої з катедри св. Юрія, що її відслужив Преосв. Кир Андрей в сослуженні місцевих отців душпастирів. О. прелат І. Олійник склав різдвяні побажання, а торжественну різдвяну проповідь сказав Преосвящ. Кир Андрей. До Служби Божої співав катедральний хор під управою п. С. Чепиги. Пояснення до Служби Божої подавала п. М. Чернецька. Катедральний храм був пре красно освітлений прибраний живими ялинками, а над усе побереги виповнений вірними, які вглибині своєї душі складали гарячі молитви у стіп Новонародженого Бога. Радіопередачу передано через висильню СіЕфКюСі.

Коляда

Члени катедральної парафії у цьому році дуже вдало зорганізували відвідини з колядою. Вони відвідали всі наші родини. Окремо з колядою ходили рідношкільна і пластова молодь. Справами коляди парафії займався п. Ф. Гучковський.

На особливу увагу заслуговує відвідання з колядою катедральним хором хворих в шпиталі св. Павла. Хористи під проводом свого диригента п. С. Чепиги на кожній підлозі шпиталя відспівали кілька коляд та вітали із Новонародженим Ісусом хворих. Хворим відкрито двері до їхніх кімнат. Вони зі зворушениям і часто зі сльозами в очах дякували хористам за принесення їм рідної коляди в шпитальні мури. Після коляди шпитальна управа дуже сердечно вгостила колядників перекускою, складаючи подяку за відвідини із різдвяним привітом.

Наші хористи відвідали з колядою також наших старереньких і хворих в Домі Св. Йосифа. Тут теж вони були дуже сердечно прийняті мешканцями Дому та ще й щиро і дуже сердечно вгощені нашими дорогими Сестрами св. Йосифа, які з незвичайною дбайливістю і посвятою працюють коло повірених їхній опіці старереньких і немічних людей нашої єпархії.

Катедральний хор, а також окремі групи колядників відвідали з колядою Преосвященного Кир Андрея та склали свому Владиці традиційні різдвяні і новорічні бажання.

Спільна Свят-Вечеря

Цього року вперше членки ЛУКЖ катедральної парафії подали спільну парафіяльну свят-вечерю в навечеріє Богоявлення. У свят-вечері взяло участь поверх чотириста - п'ятдесят осіб. Програмою вечері проводив о. радник В. Івашко. У вечері взяв участь і сказав принагідне привітальне слово рим. кат. єпископ Преосв. Магоні. Мило було приявним почути привіт від свого першого українського роду алдермена п. М. Чернецького. З черги приявних вітала голова катедрального відділу ЛУКЖ п-і Р. Шинкарук, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і А. Бабій і заступник голови Централі УК. п. Ф. Саранчук. Від парафії св. Ап. Петра і Павла промовляв парох о. Я. Сиваник, а від парафії Успення Пресвятої Богородиці о. І. Ворона — парох і ректор Інституту ім. А. Шептицького. Поміж привітами катедральний хор і молодочий хори гарно вплітали коляди, а пластува молодь колядувала та ще й продеклямовувала різдвяні вірші. Хор відділу ЛУКЖ при катедрі гарно відспівав ряд щедрівок. Наприкінці цієї багатої програми промовляв о. прелат І. Олійник.

В РІДЖАЙНІ:

Різдвяні святкування наших родин в столичному місті провінції пройшло як і в Саскатуні дуже врочисто. В навечеріє свята Йордану, 18 січня в годині 10-тій ранку Преосв. Кир Андрей відслужив в церкві св. Василія Архиєрейську Службу Божу в сослуженні о. прелата О. Пасічняка і о. Р. Лужного.

Пополудні того дня відбулося в церкві торжественне водосвяття, а вечором в залі під церквою була спільна йорданська свят-вечеря парафії.

Вечерю старанно подали членки ЛУКЖ. Предсідником був п. П. Саґанський. В часі вечері про різдвяні звичаї українського народу говорила п-і З. Саґаш. Різдвяний і новорічний привіт приявним склав п. Ю. Гук, один з піонерів парафії, а також голова місцевого відділу ЛУКЖ, п-і К. Ґулька.

О. прелат О. Пасічняк в особливий спосіб вітав всіх приявних, своїх парафіян і гостей, які переповнили бенкетову залю парафії, а привітавши сердечно Преосв. Владику, запросив його до слова. Преосв. Кир Андрей поза різдвяними і новорічними бажаннями звернув увагу на те, чи незадалеко буває відходимо від рідних традицій і звичаїв, наскільки легковажно ставимося до приписаних нашим обрядом релігійних практик — а дальше чи застановляємо над наслідками такого відношення до основних справ нашого життя. Відповідь на ці питання Владика залишив кожному для його власного розуму і совісті.

В АЙТУНІ

Після торжеств в навечеріє Богоявлення в Ріджайні, Преосв. Кир Андрей виїхав до Айтуни. В Айтуні Владика відслужив Архиєрейську Службу Божу о півночі з 18 на 19 січня та довершив врочистого благословлення води. В торжественних богослужбах з Преосвященним Кир Андреєм сослужили о. В. Корба, о. І. Сирота і о. Р. Музичка.

Після торжеств в місцевій церкві, Владика разом з оо. душпастирями відвідав Сиротинець св. Анни. Тут Владика з нагоди свята Богоявлення благословив сиріток, побував деякий час на спільній розмові з ними та опісля відбув наради з Сестрами Служебницями, управительками Сиротинця.

Від єпархіяльної управи ЛУКЖ

Управа ЛУКЖ Саскатунської єпархії дякує відділам ЛУКЖК в єпархії за їхню солідарність у виконанні доручення управи відносно побажань нашому Єпископові Кир Андреєві з нагоди його дня народин і іменин, організовану через єпархіяльну управу в Саскатуні. До спільних побажань через єпархіяльну управу відкликнулися відділи ЛУКЖ з таких парафій: Саскатун — при катедрі св. Юрія, Саскатун — при парафії св. Ап. Петра і Павла (Нютена), Саскатун — при парафії Успення Пресв. Богородиці (Сатерленд), Йорктон відділи ЛУКЖ ч.: І і Кемсек, Вінярд, Редісон, Кадворт, Леніґен, Момарт, Гамболдт, Алвена, Бюкенен, Вадіна. (Всіх 19 відділів).

Наша сила у нашій спільній, організованій праці.

Управа ЛУКЖ Саскатунської єпархії.

Спортовий турнір катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні

Розпочався, з черги п'ятий, щорічний Спортовий турнір катедральної парафії св. Юрія в Саскатуні. В турнірі бере участь 5 чоловічих дружин і 4 дівочих. Вони є: УКЮ катедри св. Юрія, УКЮ парафії св. Апостолів Петра і Павла, Пласт, МУНО і Атлетичний клюб при відділі БУК. Атлетичний клюб не має дівочої дружини. Змагання відбуваються в парафіяльному домі — Осередку Молоді катедри св. Юрія.

Переведено змагання чоловічих дружин в кошівці. Переможцями вийшла дружина УКЮ при катедрі св. Юрія по завзятій грі з Пластом, який заняв друге місце. Третє місце припало дружині УКЮ при парафії св. Ап. Петра і Павла.

Змагання у відбиванці між чоловічими дружинами несподівано виграли пластуни, які перемогли дружину УКЮ з парафії св. Ап. Петра і Павла.

Третє місце заняло УКЮ з катедри св. Юрія. Переможцями у жіночій відбиванці стали Мунівки, які звели тяжкі змагання з дуже амбітними пластунками з гуртка "Синички". Ці молоденькі юначки зробили велику несподіванку, вигравши змагання зі старшими і досвідченими дружинами обох відділів УКЮ. Турнір продовжується. Слідують змагання у столовій ситківці (пінг-понг) і бедмінтоні, а для чоловічих частин і в гокею.

Несподіванка для о. пароха М. Кучм'яка у Йорктоні

о. М. Кучм'як

З нагоди свята св. Архистратига Михаїла, йорктонська парафія вшанувала свого пароха о. ігумена Михайла Кучм'яка з днем його іменин. Вже на відправі в церкві вірні завважили, що престіл був надзвичайно гарно прибраний квітами.

Вечором у виповненому по береги парафіяльному домі відбулося прийняття в честь о. М. Кучм'яка. При вході до залі привітали отця іменниника голови парафіяльних організацій, а всі приявні, що стояли при багато накритих столах, привітали о. пароха гучними оплесками.

Прийняття розпочато молитвою "Отче наш", котру всі приявні разом відспівали. Після вечері, господар вечора п. Михайло Баран пояснив приявним ціль сьогоднішньої зустрічі з о. парохом. Він м.ін. сказав: „То зближує нас і єднає в праці з отцем парохом, а головно тоді, коли о. парох є не тільки добрим душпастирем, але також і добрим господарем та промотором праці на церковному та національному полі. І як що ми будемо помагати йому в його праці та співпрацювати між собою — тоді напевно рівень релігійного та культурно-національного життя в нашій парафії буде завжди високий. Ми щасливі, що маємо такого доброго та загально шанованого та любленого о. пароха, чого доказом є так велике число приявних парафіян на цьому прийнятті."

З черги о. Л. Ратушняк ЧНІ, в питомий йому дотейний спосіб, розказав коротко про життя о. пароха Кучм'яка.

О. М. Кучм'як народився в Обертині в Західній Україні, де закінчив середню школу. Переживши воєнну хуртовину, дістається до духовної семінарії св. Йосафата в Римі та вступає до отців Редемптористів.

По закінченню студій в духовній семінарії, прийняв тайну священства вже в Канаді.

Душпастирську працю сповняв у Винярді, Саск. та в йорктонській окрузі, а також протягом кількох років був маґістром новиків Редемптористів в Торонті. Від 1967-го р. є парохом церкви Матері Божої Неустанної Помочі та ігуменом монастиря оо. Редемптористів в Йорктоні.

Відтак привітали о. пароха та склали йому подяку за його працю голови парафіяльних організацій: від Братства Українців Католиків — п. І. Ковалишин, від ЛУКЖ відділу ч.І — п-і А. Дозорець та від відділу ч.:2 п-і О. Кондра, від УКЮ — п-на І. Федолрович та від організації Лицарів Колюмба — п. М. Крочак. Від Колегії св. Йосифа зложив привіт о. Кучм'якові, Брат Методій ЧБХШ, а від Академії Пресв. Серця — Сестра Домініка. Від оо. Редемптористів промовляв о. Г. Шишкович ЧНІ, котрий між іншим сказав, що о. Кучм'як „є одним з найкращих парохів та ігуменів в історії йорктонської парафії".

Дальше господар прийняття привітав з днем іменин і зложив побажання другому приявному на залі о. Михайлові Баранецькому ЧНІ, а по привітанню два хлопці з вівтарної дружини Сидор Ратушняк та Стефан Деренівський вручили обом отцям Михайлам два гарно прикрашені торти. Двоє дітей з молодечого хору Бренда Клюк і Тимитій Чорний вручили від всіх приявних дарунок о. парохові, а відтак всі відспівали грімке „Многая літа".

О. Кучм'як щирими словами подякував всім за милу несподіванку та сказав що найважнішою причиною його успішної праці в парафії є жертвення та щира співпраця всіх парафіян разом з ним.

Слід згадати, що програму вечора прикрасили ще виступи парафіяльного хору під проводом Е. Гнатюка та квартет Сестер Служебниць, що надзвичайно гарно виконали, відповідні до хвилини, три пісні. Рівнож кілька пісень відспівали всі присутні разом.

Це був дуже вдалий вечірок під кождим оглядом і за це належиться признання тим, що його зорганізували.

Учасник

СОВЄТСЬКІ ГЕОГРАФИ ФАЛЬШУЮТЬ МАПИ

Американські географи завважили, що в нових виданнях совєтських атлясів та мап положення деяких місцевостей пересунене на 10-25 миль від їхнього первісного положення. Багато таких пересунень передусім при місцевостях, положених на Далекому Сході. Припускають, що совєтські географи навмисне подають фальшиве положення міст як забезпеку на випадок обстрілів далекосяглих ракет.

ДВАДЦЯТЬ МІЛЬЯРДІВ КОШТУВАЛА ВИСАДКА ЛЮДИНИ НА МІСЯЦЬ

Американська аґенція міжплянетних польотів проголосила, що ЗДА від 1961 р. видали 19 мільярдів 400 мільйонів долярів, поки на Місяць ступив перший американський астронавт. Дальші два мільярди долярів видано на будову дальших суден, після першої висадки астронавтів на Місяці.

Плян праці єпархіяльних організацій

(З засідання Централі Українців Католиків Саскатунської єпархії).

Перше в цьому 1970 р. засідання Централі Українців Католиків Саскатунської єпархії відбулося 22-го січня. В засіданні взяли участь голови і представники складових організацій Централі та о. радник В. Івашко і о. Я. Сиваник.

Нарадами в заступстві голови Централі п. В. Подільника проводив заступник п. Ф. Саранчук. На наради загостив Преосв. Кир Андрей. Владика заслухав звідомлень членів Централі, доповнив їх своїми завважами і побажаннями, а також подав до відома Централі деякі справи.

Після вступних формальностей засідання, молитви, перечитання протоколу і кореспонденції, приявні впершу чергу обмінялися радісною вісткою назначення першого голови Централі Саскатунської єпархії д-р С. Стефана Воробця заступником королеви. Той високий уряд перше в історії Канади виконуватиме людина українського походження. Щойно за деякий час після офіційного перебрання уряду зможе Централя окремою програмою привітати свойого першого голову з його номінацією.

Згідно з плянами Централі йдуть дальші приготування до переведення окружних з'їздів і нарад в єпархії, запланованих на час весни і літа цього року в Ріджайні, Канорі і Принс Алберт. Заплановані з'їзди будуть спільні для БУК, ЛУКЖ і УКЮ.

Єпархіяльна управа БУК плянує акцію за збільшення членства і відділів БУК та скріплення діяльности цієї основної організації мужчин.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ проголошує контести писанок і вишивок, які відділи переведуть на місцях, а опісля за відповідною програмою буде переведений єпархіяльний контест з визначенням відповідних нагород для контестанток. У цьому році минає 15 років від заснування єпархіяльною управою ЛЛУКЖ Саскачевану — єпархіяльного музею. Плянується відзначити цю подію в літніх місяцях цього року.

Єпархіяльна управа УКЮ глибоко і поважно застановляється над своєю діяльністю. Члени управи заявили, що вони не погоджуться зі змістом і способом редагування журналу УКЮ. Вони вичувають велику потребу окремих видань, які ґрунтовно обзнайомлювали б молодь — членів українського Католицького Юнацтва — з українським обрядом, історією української Церкви взагалі та історією України з теперішним станом українського народу в Україні і світі. Представники єпархіяльної управи плянують бути на нарадах УКЮ в Едмонтоні і предложити ці проблеми на нарадах. Приявні члени Централі з неприхованим признанням вислухали звідомлень єпархіяльної управи УКЮ і заявили готовість моральної і матеріяльної до помоги у їхніх плянах і діяльности.

Члени УКЮ спільно з членами Обнови випрацюють головні думки, висказані на останньому єпархіяльному з'їзді Централі а теж на поз'їздових нарадах представників єпархії та предложать їх для дискусій і вирішення запланованих цьогорічних окружних з'їздах і нарадах в єпархії.

Приявні вислухали звідомлень редакторки „Сторінки Саскачевану" А. М. Баран і прийняли до відома, що Сторінка надальше буде появлятися кожного другого тижня. Звідомлення з праці над Альбомом Української Католицької Церкви Саскатунської єпархії виказуть, що Альбом вже в найближчих місяцях буде переданий до друку. Для остаточної пригадки членам парафії в черговому числі „Сторінки" буде звідомлення, які парафії ще не надіслали світлин церкви і які світлини церкви непридатні до друку й не будуть поміщені.

Нововиданий журнал ЛУКЖ "Наша Дорога" вміщує виховні статті узгіднені Владикою Преосв. Кир Андреєм, Централя поручає цей журнал всім членам своїх складових організацій в єпархії.

Книжка з побуту Блаженнішого Йосифа в Канаді, як спільне видання всіх єпархій як виказуть дотеперішні заходи мабуть не вийде з друку. Централя вирішила про побут Блаженнішого в Саскатунсь єпархії видати разом із запланованим виданням з нагоди 25-річчя існування Саскатунської єпархії.

Під кінець нарад Преосв. Кир Андрей повідомив приявних, що з днем 1-го лютого цього року, по всіх церквах саскатунської єпархії будуть відправлювані Святі Літургії в українські мові, користуючися перекладом Блаженнішого Йосифа. Преосвященний Владика повідомив, що парафії, які ще не вспіли вповні приготовити свій хор до нової Літургії, до часу вивчення, можуть співати чи відповідати ще деякий час за церковно-славянським текстом. Їх Преосвященство повідомив також, що для молоді і дітей друкуються молитовники, в яких буде Свята Літургія в українській мові, а також молитви які священик відмовляє в часі Літургії, бо вірні охоплять краще всю Служби Божої красу і глибину прохань до Всевишнього за них. Молитвенник включатиме щоденні молитви й пісні на всі пори літургічного року. Їх друкуються в друкарні оо. Редемптористів в Йорктоні і будуть в розпродажі вже в перших тижнях місяця лютого. Преосвященний Владика вже поручив отцям душпастирям в єпархії і церковним управам подбати про достатнє число згаданих молитовників, так щоби кожний вірний міг ним користуватися в часі святої Літургії в церкві, чи мав для вжитку у власному домі. Ціна молитвенника дуже приступна від .50 центів до 0.75 центів. За розпорядженням Преосвященного Кир Андрея в кожній парафії нашої єпархії має бути також основана "рідна школа", навіть при мінімальному числі учнів. Члени складових організацій Централі мають допомагати парафіям оснувати такі школи та подбати, щоби ніодна дитина наших родин не залишилася поза цією школою.

Доручено складовим організаціям Централі до чергового засідання Централі предложити їхнє вирішення вправі дати чергового Всеканадського Конґресу Українців Католиків, після якого Централя і крайові управи складових організацій переходять до Саскатунської єпархії.

Від єпархіяльної управи БУК

Кожного року управа БУК Саскатунської єпархії заряджує день збірки на фонд БУК. З цього офнду управа, окрім зобов'язань до своєї Крайової управи і Централі Українців Католиків Саскатунської єпархії, вплачує $300.00 як частину вкладки Крайової управи БУК до Комітету Українців Канади.

День збірки на фонд БУК в минулому 1969 р. перевели і прислали зібрану суму такі парафії і відділи БУК в Саскатунській єпархії:

Канора (о. декан П. Криворучка) — $42.50;
Шіго (п. Г. Чирський) — $10.49;
Ріджайна (о. Р. Лужний) — $12.50;
Ріджайна (о. прелат О. Пасічняк) — $35.88;
Вініярд (о. М. Баранецький $53.45;
Геффорд (відділ БУК) — $20.00;
Мус Джо (о. М. Пилипчук) $15.00;
Кридор (о. д-р С. Ґарванко) — $17.20;
Айтуна (о. Р. Музичка) — $24.92;
Алвена (п. Котелко) — $18.85;
Кадворт (о. Я. Ляшкевич) $21.00;
Алвена (о. А. Хорунжий) — $11.75;
Вакав (о. М. Шевчук) — $12.80;
Бюкенен (о. П. Гардибала) $22.65;
Айтуна (о. В. Корба) — $16.60;
Кадворт (відділ БУК) — $18.00;
Мелфорт (о. І. Кобиляк) — $18.55;
Йорктон (відділ БУК) — $86.90;
Саскатун (БУК) — $80.00.

Управа БУК Саскатунської єпархії

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

"Сонячна Каліфорнія"

Ідучи до Сонячної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.
Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮКи

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

ОБМЕЖЕНИЙ ЧАС ВИСВІТЛЮВАННЯ:
Всього 4 тижні

ACADEMY AWARD WINNER!
"BEST FOREIGN FILM"

ЗАВВАГА: того фільму не показувано на телевізії.

NO SEATS RESERVED — EVERY TICKET HOLDER GUARANTEED A SEAT

THE TWO PART PRODUCTION OF LEO TOLSTOY'S

WAR and PEACE

PRESENTED BY THE WALTER READE ORGANIZATION AND SATRA • IN COLOR • RELEASED BY CONTINENTAL

PART I — "Natasha and Andrei • The Battle of Austerlitz"

ТЕПЕР ВИСВІТЛЮЄТЬСЯ
ТАКОЖ ВІД 18-24 ЛЮТОГО

THE ENTIRE PRODUCTION OF "WAR AND PEACE" WILL BE SHOWN IN TWO PARTS. EACH PART WILL BE SHOWN FOR ONE WEEK!

SCHEDULE OF PERFORMANCES AND PRICES
SPECIAL PRICES FOR GROUPS OF 30 AND OVER

EVENINGS 8 P.M.	MATINEES WED., SAT. & SUN. 2 P.M.
Adults — $2.50	Adults — $2.00
Students — $2.00	Students — $1.50
Children — $1.25	Children — $1.00

TICKETS MAY BE PURCHASED SEPARATELY FOR EACH PART.

PART II — "Natasha and Pierre • The Burning of Moscow"
СЕРЕДА, 11 - 17 лютого та 25 лютого до 3 березня

VARSCONA THEATRE EDMONTON

ADVANCE TICKETS On Sale at ODEON Box Office 12:30 to 5 P.M.

УВАГА
БІНГО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
S P O R T E X
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

• **У зв'язку** з обмеженням вживання хемікалій для нищення бурянів збіжеві фахівці перестерігають, що то може довести до катастрофального зросту бурянів й підірвати врожай збіжжя. Хоч обмеження вжитку хемікалій з рівнож виправдане, бо хемікалії затроюють збіжжя, а з тим й живі організм.

—o—

Піонерські школи й учні

(закінчення з стор. 6)

найкраща заплата за мій труд.

Дуже добре тямлю, як в 1928 р. до Ореста Жеребка в Геффорд, Саск. прийшла нова газета "Західні Вісті" й яку він радив нам, учителям, собі передплатити. Здається мені, що тоді редактором "Західні Вісті" був д-р В. Кисілевський, який поміщував у газеті дуже цікаві й вартісні статті. В 1932 р. "Західні Вісті" перебрали українські католицькі організації й видавали її під назвою "Українські Вісті", які виходять в Едмонтоні й досі. Будучи читачем через довгі роки я слідкував за тим, "Українських Вістей", як той часопис гарно розвивався й поправляв свій рівень.

Збагатив його своїм досвідом та знанням повоєнний редактор д-р І. Німчук й той рівень держиться дотепер. "Українські Вісті" є сьогодні не лиш найповажнішим органом Українсько-ї Католицької Церкви та українських католицьк и х організацій, але загально поширеною популярною газетою так, як колись були "Новини".

Але так, як у школах міняються методи й учителі мусять до них пристосовуватися, так і редактори наших газет мусять шукати нових метод, щоб зацікавити газетою не лш старших читачів, але й молодь, яка живе троха іншими ідеями, як жили й живуть їхні батьки. На мою скромну думку, наші часописи містять за багато довгих, нераз й нецікавих статтей, а за мало подають вісток про розвиток нашого життя в Канаді. А деякі наші часописи повинні позбуися комплексу постійних полемік та сварок, що ще більше роз'їдають нас, уже й так чимало розсварених з різних причин. Далеко більша користь з позитивних та будуючих статтей, як полемічних, що росварюють людей.

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину **"PANOVIN"**

Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драґ-шторі.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недут та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

• ПОТРІБНО ЖІНКИ ДОГЛЯДАТИ ДІТЕЙ

Потрібно жінки, що має досвід з дітьми, для доглядання дітей — 6 місячної дитини та дівчини в шкільному віці. Може приходити на час праці, або мешкати враз з родиною дітей.

Хочемо мати таку жінку, щоб можна на неї спуститися.

Телефонуйте: 439-1422.

Споза Едмонтону прошу писати з поданням вимог на адресу:

MRS. KOZAK
11127 - 72 Avenue
EDMONTON, Alberta

—o—

НА ФОНД В. СТЕФАНИКА ЧЕТВЕРТИЙ ЗБІРКОВИЙ ЛИСТОК

До 15 січня ц.р. склали на англомовне видання новель В. Стефаника такі установи і особи:

250.00 дол.: Товариство Читальня „Просвіти" у Вінніпезі;

100.00 дол.: Дослідне т-во „Пролог", Ню Йорк;

По 50.00 дол.: Т-во „Просвіта", Кенора, Овт.; Відділ УНО, Ст. Боніфас, Ман., і Амвросій Головач, Провінційний секретар, Едмонтон;

По 25.00 дол.: Допомоговий фонд Об'єднання українських письменників в екзилі „Слово", Ню Йорк, Н. И.; Літературно-мистецький клюб, Едмонтон; Наталка і Василь Духній, Вінтербурн, Алта; д-р Дж. Крив'як, Клівленд, і д-р Б. Цимбалістий, Джеймсбург, Н. Дж.;

По 20.00 дол.: Н. Данилюк, Калґарі, Соломія Дроздовська, Ванкувер; д-р А. Івахнюк, Торонто; Катерина Стефаник, Ріджайна; і д-р Галина Шимонович, Монреаль;

По 15.00 дол.: В. Блавацький, Едмонтон, і адв. І. Панчук замість квітів на могилу бл. п. Василя і Теклі Довгань (разом 45.00);

10.70 дол.: Теодор Грицик, Ембридж, ЗДА;

По 10.00 дол.: Іван Боднарчук, Торонто, інж. А. Ґудзяк, Вінніпеґ, В. Ф. Ельков, Ту Гилс, Алта, П. Калиняк, Філядельфія, д-р В. Качор, Т. Г. Литвяк, д-р С. Манастирський, д-р Я. Онуферко, всі з Едмонтону; С. Оробець, Келовна, Бр. К.; Петро А. Пауш та Іванна Пуцентело, обоє з Едмонтону, І. Сирник, Вінніпеґ, С. Скорупська, Едмонтон, і Василь Цап, Вінніпеґ;

По 5.00 дол.: Українська православна церква св. Володимира і Ольги, Ст. Павл, д-р М. Гладишевський, Калґарі, і Е. Онуфрійчук, Вінніпеґ;

4.00 дол.: п-во Міщенки, Ст. Павл;

2.00 дол.: М. Горішний (разом $30.00).

В попередньому поквитуванні помилково подано: І. Порайко — 80 дол., має бути: Стефан і Анна Порайко, Едмонтон. До поширеного комітету ввійшов теж Микола Бут з Філядельфії.

Всім жертводавцям щиру подяку складає Видавничий комітет. Дальші жертви просимо слати на адресу:

Т. КОБЗЕЙ
(STEFANYK FUND)
498 Anderson, Ave.,
Winnipeg 4, Man.

НА КОЛЯДУ ДЛЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ЕДМОНТОНІ

535.00 — А. Мельник, $30.-00 — д-р Б. Гаук; по $25.00 — єпископ Ніл, Вол. Горбай, П. Саварин, Каварня Рівієра, Н. Юсипчук, д-р С. Яремчук, Г. Барабаш, Я. Росляк, М. Кушнір, В. Кунда, Б. Олійник, Я. Іванусів;

По $20.00 — суддя І. Дікур, В. Гавриляк, О. Віндик, І. Урбан, д-р Л. Байрак, д-р С. Ковалюк, М. Хом'як;

По $15.00 — О. Цинцар, д-р Я. Онуферко, С. Максимюк, Р. Олійник, Б. Трильовський, І. Кухаришин;

По $10.00 — Архиєпископ Андрей, о. А. Хомяк, оо. Василіяни, Д. Ільків, П. Прокопів, Я. Валстен, С. Парада, Я. Цвікілевич, Т. Курило, д-р П. Козяк, Т. Слабий, І. Бумбак, Я. Пристасцький, д-р В. Гирак, П. Бойків, д-р К. Триліх, Є. Апонюк, Б. Онуферко, Я. Костів, д-р Б. Михайлишин, д-р Варварук, Ю. Козяк, Я. Прокопчук, Ю. Климкович, Т. Войтів, М. Стефанів, Я. Гуглевич, о. Р. Ганкевич, Л. Цимбалістий, д-р І. Смульський, д-р А. Мартинюк, д-р М. Снігурович, Г. Якимечко, о. Б. Снігурович, о. Ю. Ковальський, Г. Братків, А. Моргардт, В. Бажанський, д-р С. Манастирський, О. Богонос, д-р Н. Голубіцький, Р. Березовський, Ф. Вацке, П. Лукша, Я. Грищук, С. Шкоропад, Л. Федун, І. Стадник;

По $10.00 — М. Байрак, Н. Фляк, д-р Д. Родинюк, Н. Пріць, Я. Скрипник, Б. Блавацький, М. Наконечний, И. Аронець, Є. Довгий, д-р Л. Фарина, М. Лаврин, Ю. Черненко, Яр Славутич, К. Теличко, С. Климковичева, П. Фіголь, І. Сидоренко, Р. Литвинець, о. М. Мартинків, Г. Пивоварів.

По $8.00 — В. Білінський, І. Ільків; по 7.00 дол. — Д. Хаба, М. Василишин, В. Доброліж; $6.00 — Р. Смит;

По $5.00 — М. Трач, А. Кіт, О. Кіт, Н. Кіт, П. Озубко, І. Пшоняк, П. Дацків, В. Зінчук, М. Іваник, К. Турко, І. Бойко, Я. Бабій, д-р В. Качор, М. Свистун, В. Базюк, Я. Козяк, М. Свистун, д-р В. Іванець, Л. Романків, І. Романків, Г. Йопик, М. Дитиняк, Р. Осташевський, Т. Гайслер, д-р Р. Грабар, О. Полонюк, Б. Проски, о. Є. Дмитрук, В. Маркевич, А. Байракова, д-р І. Ярема, М. Куц, д-р М. Вараниця, А. Брода, Ю. Шарабун, М. Сус, В. Бригідер, В. Стебельський, К. Холонівський, М. Соханівський, Вас. Горбай, Л. Пастушенко, С. Кушка, Є. Дрогомірецький, М. Сас, Н. Хащівський, В. Бурак, Н. Суховерський, П. Свист, І. Шевчук, О. Пристацька, М. Кордибан, Мих. Бойко, В. Кривор, О. Ґураль, Б. Стефанів, А. Тарнавський, І. Болехівський, П. Кріль, о. Я. Федуник, В. Демчук, Я. Федорів, Д. Муринка, Н. Залеський, д-р О. Старко, д-р С. Варшавський, М. Когут, В. Батицький, В. Супрунюк, В. Кравець, Д. Радьо, В. Татчин, Н. Фіялка, Л. Ґрох, Б. Фіялка, С. Грох, В. Бундзяк, Х. Татчин, О. Рудницька, П. Прокопів, О. Головка, М. Пауш, А. Ґреґори, М. Лукомський, З. Васараб, о. В. Тарнавський, о. Є. Камінський, Л. Соробей, В. Чорновол, О. Янда, О. Кізлик, Дз. Янда, О. Мазурок, Я. Говда, Ю. Стефаник, К. Таланчук, Г. Процьків, М. Кучер, П. Тодорук, Р. Дринич, Я. Вавринчук, Г. Запісоцький, В. Іванишин, Н. Кузьо, А. Пилип, В. Луців, Ю. Крайківський, П. Гонтарик, Т. Форемський, С. Пухир, Г. Зінич, М. Берлад, Є. Венгринюк, Р. Солтикевич, З. Прокоп, П. Трильовський, П. Лазарович, А. Цинцарева, С. Нагуляк, В. Духній, Р. Щебиволок, І. Хома, В. Уссик, К. Кукурба, п-і Стефанів, І. Прокоп, Ч. Куць.

По 4.00 дол. — Н. Іванків, д-р С. Грабар, І. Ільчишин, Ю. Чорнодоля, Г. Порохівник, Є. Савка, Д. Скольний.

По 3.00 дол. — Г. Курило, о. В. Чопей, Б. Небожук, В. Гавриш, В. Багнюк, Г. Борущак, Бродич, Г. Шимків, О. Федакова, І. Голуб, В. Янда, І. Кейван, Б. Рудик, М. Кінджерський, Д. Кругляк, С. Вовк, П. Форемський, І. Ковальчук, М. Тхорик.

По 2.00 дол. — П. Козяк, О. Мельничук, Ільків, Д. Прокоп, Миронюк, М. Дробот, П. Бурак, В. Деркач, О. Прийма, О. Рослякова, К. Тхір, М. Тарнавський, М. Коцан, Харинова, І. Дворницький, Ю. Ізьо, В. Гриньчук, Нечиткий.

По 1.00 дол. — Венцель, О. Хом'як.

Авта для транспорту колядників доставили безкорисно як добровільні датки:

один раз — С. Венгринюк, Є. Крумшин, д-р Д. Родинюк, Р. Солтикевич, І. Сидоренко, Н. Суховерський, Вол. Горбай, Б. Блавацький, Б. Трильовський, М. Стефанів;

два рази — І. Ільків, Я. Іванусів;

три рази — Я. Росляк;

п'ять разів — П. Саварин.

В коляді взяли участь:

1. Пані і сеньйорки: М. Татчин, М. Пастушенко, О. Тарнавська, М. Слаба, С. Солтикевич, С. Трильовська, О. Саварин, Є. Байрак, Т. Стефанів, Н. Цинцар, О. Бойко, О. Манастирська, М. Дитиняк, С. Прокопчук, М. Тодорук, М. Дацків, Л. Татух, С. Венгринюк, А. Цимбаліста, К. Говда, М. Богонос, Р. Пристацька;

2. Панове і сеньйори: Є. Довгий, І. Кухаришин, Т. Слабий, П. Саварин, О. Цинцар, Ю. Климкович, М. Свистун, А. Моргардт, М. Гаврилечко, М. Наконечний, Б. Олійник, І. Бумбак, Л. Пастушенко, Я. Говда, Я. Пристасцький, М. Бойко, В. Бурак, Я. Іванусів, Б. Трильовський.

3. Гуртки юначок: Васильки 2 рази, Смерічки 2 рази, Дніпрова Чайка один раз.

4. Два гуртки новачок зложених з роїв: Вивірочки, Зозульки, Ластівки, Мурашки.

Разом коляда принесла — 2,081.00 дол.

Пластова станиця в Едмонтоні складає щиру подяку усім жертводавцям ,колядникам і водіям авт за їхній труд, якого мимо лютих морозів не пожаліли для нашої молоді в рядах Пласту.

Старшина Пластової Станиці в Едмонтоні

—o—

Піонерська книга вже в друку

Довго ожидана книга п.з. Історія українських піонерів Алберти" вже друкується й скоро вийде з друку. Ціла книга є написана в англійській мові й в ній поміщено такі матеріяли: перша українська околиця в Канаді (Една) Стар, Алберта, осяги українських піонерів на полі шкільництва в Алберті, політичні осяги українських піонерів аж по сьогодні, будова пам'ятника в Елк Айленд Парку в честь українських піонерів, імена жертводавців, що допомогли збудувати згаданий пам'ятник, деякі статті про українських піонерів, що появилися в англійській пресі та інші цікаві матеріяли.

В другій частині книжки буде надруковано 80 життєписів наших піонерів із їхніми світлинами. Між ними є життєписи таких заслужених піонерів, як Петро Зварич, адв. Іван Басараб, Василь Чумер, Василь Томин, посол А. Ґордей, шкільний інспектор Ізидор Ґорецький, адв. Юрій Шкварок, д-р Іван Верхомин, д-р Никола Голубіцький, Тома Томашевський, Василь Бойцун, О. Григорович, Д. Янда та других.

Надіємо, що ця книга причиниться до піднесення престижу українських поселенців у Канаді так, як причинився до того пам'ятник піонерів у Елк Айленд Парку.

Тому запрошуємо українське громадянство Канади негайно замовити цю книгу по такій адресі:

Ukrainian Pioneers Assoc.
420 Tegler Bldg.,
EDMONTON, Alberta

Ціна книги буде подана незабаром, але буде вона дуже поміркована.

Подав Д. Прокоп

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)